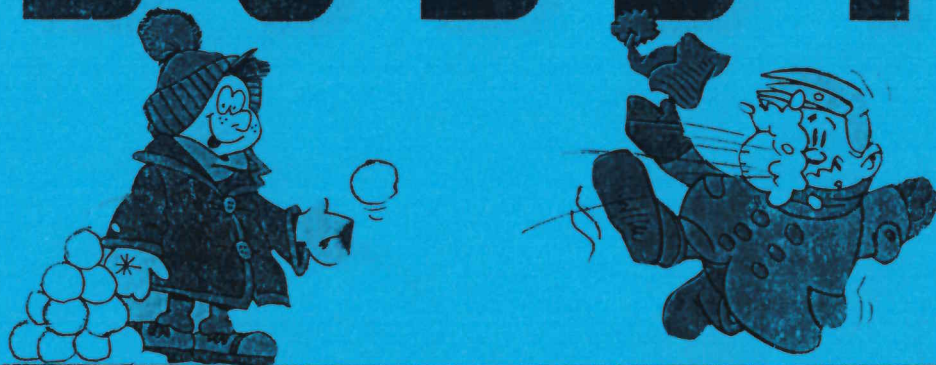
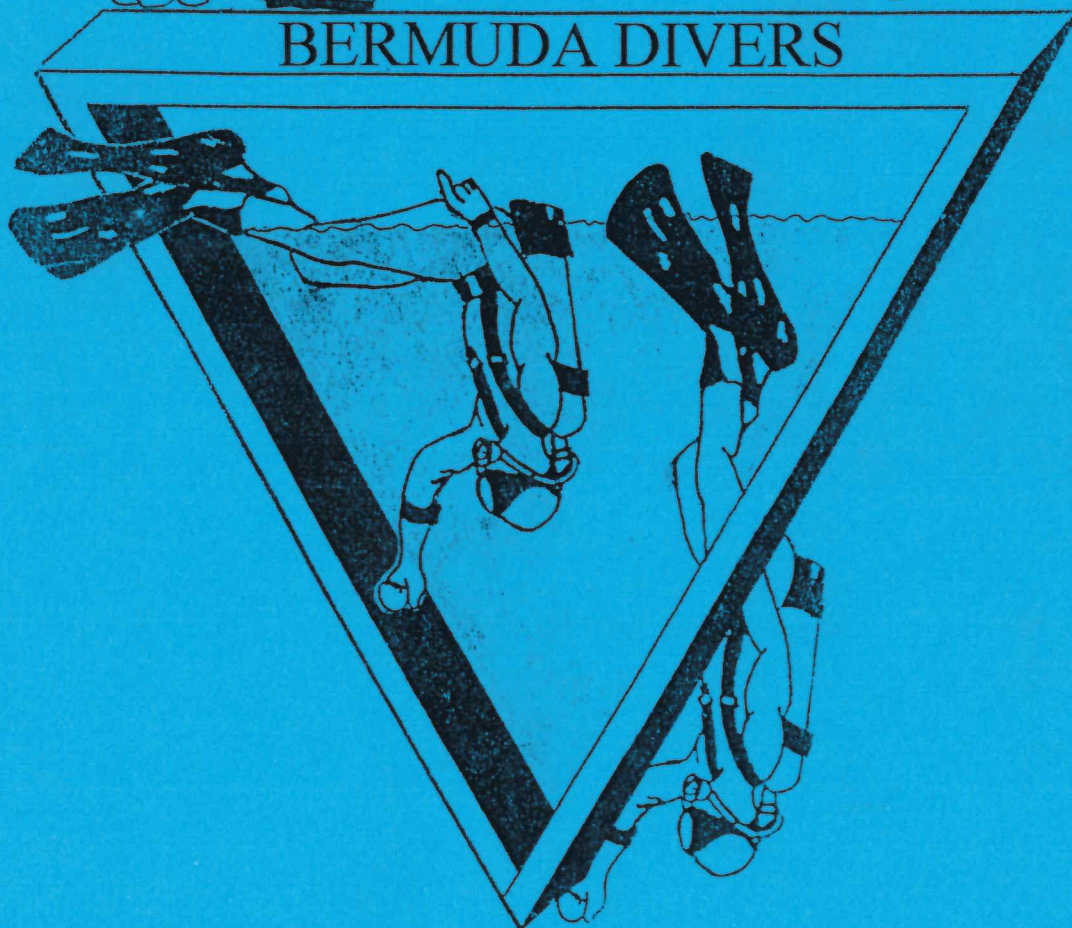

BUDDY

BERMUDA DIVERS

DECEMBER '98

“BUDDY” is een uitgave van de duikvereniging Bermuda Divers.
Verantwoordelijke uitgever: Het bestuur van de “Bermuda Divers”.

De “Buddy” verschijnt vier maal per kalenderjaar.

Alle reacties, artikels, opmerkingen en aanvullingen worden gaarne tegemoet gezien op de redactie-adressen:

Beukenstraat 7, 4551 ED Sas van Gent, tel: 0115-452922

Azaleastraat 4, 4542 BR Hoek, tel: 0115-442544

Inzendingen voor de volgende Buddy niet later dan 15 februari 1999

Bestuur “Bermuda Divers”

Voorzitter : Werner Volleman

Secretaris : Frits Coenen

Penningmeester : Bart Verhallen

Bestuurslid : Frank Bertram

Bestuurslid : Piet Hopmans

Erelid : Kees van Deijk

1* instructeur : Frits Coenen
: Eric van Driessche

Clubinstructeur : Johnny Hooft

Materiaalcommissie : Herman de Booij
: Ton van Eekelen

Evenementencommissie : Lilian de Booij
: Renate van Eekelen

Redactie “Buddy” : Petra Korstanje
: Angélique Beens

Bankrekeningnummer: Rabobank Kloosterzande/ Graauw
32.26.04.036 t.n.v. “Bermuda Divers”

Bankrekeningnummer: CERA bank 7301408540-96 St Gillis Waas (B)

Postgiro : Op rekeningnr. 32.26.04.036 t.n.v. “Bermuda Divers”.

GSM nr. van duikclub(alleen in noodgevallen) 06-22076490.

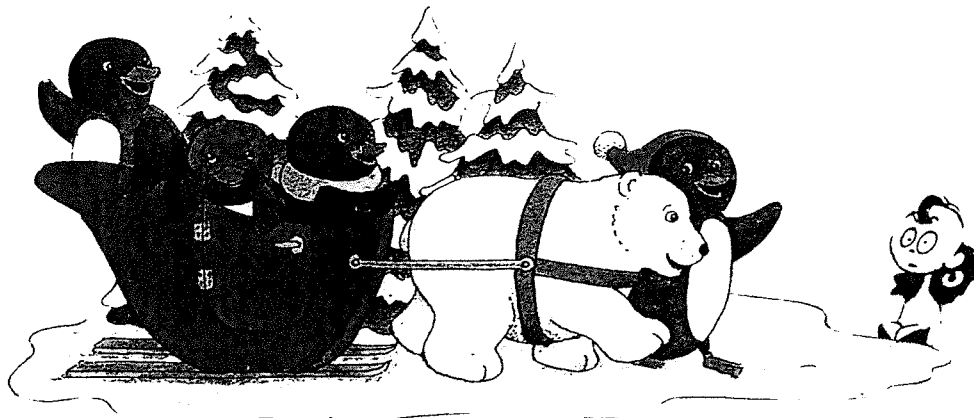
HAAI duikvrienden

De vakanties zijn waarschijnlijk voor iedereen weer achter de rug en ook aan het "natduiken" is eveneens een eind gekomen. Uitzonderingen daargelaten. Het zwembadseizoen is weer volop begonnen en wel met 5 extra clubinstructeurs. Ton, Herman, Gyno, Werner en Jackie, hebben zich na heel wat piffen, eindelijk opgewerkt, zodat ze óns kunnen laten piffen. Als dat maar goedgaat! Jongens, van harte gefeliciteerd! Ook Danny, Marc, Walther, Els en Tonnie, van harte gefeliciteerd met het behalen van jullie sterren!

Er wordt druk gewerkt aan een enquête in verband met het 10 jarig bestaan, waarop iedereen zijn wensen met betrekking tot het festijn, kenbaar kan maken. We hopen dat iedereen hier eens een aantal minuten induikt, en dir niet achteloos in de vuilnisbak laat verdwijnen!

- In deze Buddy vinden jullie eveneens de evenementenkalender voor 1999. Er staan weer spectaculaire gebeurtenissen op ons te wachten. We hopen dat 1999 net zo'n gezellig duikjaar, of liever nóg gezelliger, dan 1998 wordt met weer een paar jonge snorkeltjes te verwelkomen. Enne, je weet het. de Buddyreporter zwemt weer rond, dus let op je woorden én daden.*

Hele gezellig feestdagen, namens Angelique en Petra.

Bertram	Frank	Inghelosenberghe 2	4564 DH	ST. JANSTEEN	0114 - 31 95 79	3*
Bleyenbergh	Kris	Havenstraat 14	4569 TL	PAAL	0114 - 63 52 52	2*
De Block	Carolien	Oude Zoutdijk 2-4	4561 HP	HULST	0114 - 31 02 19	1*
De Block	Walther	Oude Zoutdijk 2-4	4561 HP	HULST	0114 - 31 02 19	2*
Bolssens	Marc	Potterstraat 119	9170	St. PAUWELS [B]	00 - 32 37 66 39 28	2*
De Booij	Lilian	Walsoordensestraat 36	4588 KD	WALSOORDEN	0114 - 68 26 59	2*
De Booij	Herman	Walsoordensestraat 36	4588 KD	WALSOORDEN	0114 - 68 26 59	clubinstr.
Bruggeman	Peter	Rodehoekstraat 2	9190	STEKENE KLEIN SINAAI	00 - 32 93 46 66 59	asp.
Burm	Maarten	Akkerwinde 1	4561 ZJ	HULST	0114 - 31 61 01	1*
Burm	Peter	Akkerwinde 1	4561 ZJ	HULST	0114 - 31 61 01	asp.
De Bruijn	Martijn	Narcisstraat 31	4587 BB	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 19 50	1*
Coenen	Frits	Sportlaan 16	4561 KZ	HULST	0114 - 31 42 45	1* instr.
Van Damme	Remco	Poorterslaan 80	4561 ZN	HULST	0114 - 31 56 76	asp.
D'Hooghe	Els	Doomstraat 12	9170	St. GILLIS WAAS [B]	00 - 32 37 70 61 75	2*
Dillis	Nicole	Hulsterloostraat 60	4568 AG	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 56 53	asp.
Dillis	Sandy	Hulsterloostraat 60	4568 AG	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 56 53	asp.
Van Driessche	Eric	Grimbeertplein 34	4568 BM	NIEUW-NAMEN		1* instr.
Van Eekelen	Renate	Plattedijk 14	4585 PT	HENGSTDIJK	0114 - 68 61 71	2*
Van Eekelen	Ton	Plattedijk 14	4585 PT	HENGSTDIJK	0114 - 68 61 71	clubinstr.
Geensen	Amadeé	Reijgerskreek 26	4585 AP	HENGSTDIJK	0114 - 68 29 92	1*
Hooft	Freddy	Recolettenlaan 43	9170	DE KLINGE [B]	00 - 32 37 70 64 36	2*
Hooft	Johnny	Terwetstraat 41	9180	MOERBEKE [B]	00 - 32 93 46 59 10	clubinstr.
Hopmans	Annet	J. de Waalstraat 21	4586 AD	LAMSWAARDE	0114 - 69 17 60	2*
Hopmans	Piet	J. de Waalstraat 21	4586 AD	LAMSWAARDE	0114 - 69 17 60	3*
Hopmans	Sarah	J. de Waalstraat 21	4586 AD	LAMSWAARDE	0114 - 69 17 60	1*
Ijzermans	Jacco	Bijlokestraat 27 beneden	4571 JD	AXEL	0115 - 56 13 23	sportd.
Van Kerckhoven	Pieter	Montgomerysingel 3	4587 EX	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 31 46	2*
Van Kerckhoven	Nadja	Montgomerysingel 3	4587 EX	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 31 46	1*
Kips	Angelique	Azaleastraat 4	4542 BR	HOEK	0115 - 44 25 44	1*
Kips	Jackie	Azaleastraat 4	4542 BR	HOEK	0115 - 44 25 44	clubinstr.
De Koning	Henk	Leeuwerikstraat 14	4561KM	HULST	0114 - 31 95 47	1*
Korstanje	Arjan	Beukenstraat 7	4551 ED	SAS VAN GENT	0115 - 45 29 22	2*
Korstanje	Petra	Beukenstraat 7	4551 ED	SAS VAN GENT	0115 - 45 29 22	1*
De Koster	Tom	Irenestraat 7	4569 AM	HULST	0114 - 63 54 37	asp.
Kouijzer	Gyno	J.F.Kennedysingel 3b	4587 AL	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 32 37	clubinstr.
Laermans	Mireille	Rodehoekstraat 13	9190	STEKENE KLEIN SINAAI [B]	00 - 32 93 46 53 53	2*
Lambin	Marco	Dullaertstraat 41	4561 KA	HULST	0114 - 31 16 42	asp.
Menu	Willy	Walsoordensestraat 16	4588 KC	WALSOORDEN	0114 - 68 29 73	3*
Mussche	Rene Frank	Abeelstraat 13	4537 XR	TERNEUZEN	0115 - 61 14 19	1*
Van Oosten	Kim	Graafjansdijk B 132	4554 LC	WESTDORPE	0115 - 45 24 11	asp.
Piessens	Petra	Dullaertstraat 41	4561 KA	HULST	0114 - 31 16 42	asp.
Plasschaert	Steven	De Verrekijker 21	4564 DB	ST.JANSTEEN	0114 - 31 47 54	asp.
Rijnberg	Frans	Hengstdijksekeiweg 1b	4585 PN	HENGSTDIJK	0114 - 67 14 93	asp.
Rijnberg	Ilja	Churchillhof 35	4587 EV	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 26 90	asp.
Van Roeijen	Philip	Arnoutstraat 14	4568 BC	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 55 24	1*
Scheffer	Danny	Moerschansstraat 308	4561 ZP	HULST	0114 - 31 05 13	1*
Schelfhout	Peter	Past. Smulderstraat 52	4587 AK	KLOOSTERZANDE	06 - 53 72 36 32	asp.
De Smit	Corina	Tivoliweg 58	4561 HM	HULST	0114 - 31 57 26	2*
Stockman	Aswin	Piet Heinstraat 13	4587 EK	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 12 55	1*
Swartelé	Carlo	Wildelandestraat 12	4566 AP	HEIKANT	0114 - 32 00 46	1*
Swartelé	Ingrid	Wildelandestraat 12	4566 AP	HEIKANT	0114 - 32 00 46	1*
Swartelé	Theo	Axelsestraat 151	4537 AH	TERNEUZEN	0115 - 63 03 47	1*
Tieleman	Sebastiaan	Kamillestraat 10	4537 CL	TERNEUZEN	0115 - 61 13 05	asp.
Verberkmoes	Wilco	J. van Eyckstraat 4	4571 TL	AXEL	0115 - 56 37 24	sportd.
Verbraecken	Johan	Rodehoekstraat 13	9190	STEKENE KLEIN SINAAI [B]	00 - 32 93 46 53 53	2*
Verhallen	Bart	Churchillhof 11	4587 EV	KLOOSTERZANDE	0114 - 68 32 63	3*
Verschueren	Willem	Stijn Strouvelstraat 20	4561 NR	HULST	0114 - 31 26 48	2*
Volleman	Ineke	Kievietstraat 8	4561 KK	HULST	0114 - 31 46 47	1*
Volleman	Werner	Kievietstraat 8	4561 KK	HULST	0114 - 31 46 47	clubinstr.
De Waele	Corry	Hulsterloostraat 33	4568 AA	NIEUW-NAMEN	0114 - 34 54 80	2*
Van Wesemael	Boudewijn	Zoutestraat 109	4561 TB	HULST	0114 - 31 48 53	Pow 2*
Zaman	Christiaan	Roskamstraat 42	4565 EM	KAPELLEBRUG	0114 - 31 22 73	2*
Zaman	Marina	Roskamstraat 42	4565 EM	KAPELLEBRUG	0114 - 31 22 73	1*
Zaman	Melissa	Roskamstraat 42	4565 EM	KAPELLEBRUG	0114 - 31 22 73	1*
Van Zwol	Tonny	Sportlaan 16	4561 KZ	HULST	0114 - 31 42 45	2*
Van Deijk	Kees	Gentsestraat 20	4561 EJ	HULST	0114 - 31 38 75	erelid
Niemeijer	Ronald	Handelstraat 29	4561 VM	HULST	0114 - 31 15 85	1*

Mogen wij ons even voorstellen ?

In de periode september en oktober 1998 zijn wij lid geworden van de duikclub. Dit betekent dat je ons kunt zien rondlopen (en zwemmen).

Peter Burm
16.05.'55
aspirant

Nicole Dillis
27.10.'71
aspirant

Sandy Dillis
23.09.'67
aspirant

Peter Bruggeman
14.05.'66
aspirant

Kim van Oosten
01.03.'84
aspirant

Martijn de Bruijn
18.06.'76
1* duiker

Henk de Koning
10.05.'40
1* duiker

Ronald Niemeijer
06.11.'63
1* duiker

Ingrid Swartelé
24.03.'69
1* duiker

Ineke Volleman
08.12.'68
1* duiker

Amadeé Geensen
24.05.'52
1* duiker

Van Wilco Verberkmoes en Jacco Ijzerman zijn de pasfoto's nog niet binnen. Zij zullen in de volgende Buddy schitteren.

Mutaties binnen de club

Nieuwe clubleden

Peter Bruggeman	aspirant	Rodehoekstraat 2 9190 Stekene (B)	003293466659
Peter Burm	aspirant	Akkerwinde 1 4561 ZJ Hulst	0114.316101
Nicole Dillis	aspirant	Hulsterloostraat 60 4568 AG Nieuw-Namen	0114.345653
Sanny Dillis	aspirant	Hulsterloostraat 60 4568 AG Nieuw-Namen	0114.345653
Martijn de Bruijn	1*	Narcisstraat 31 4587 BB Kloosterzande	0114.681950
Amadeé Geensen	1*	Reijgerskreek 26 4585 AP Hengstdijk	0114.682992
Henk de Koning	1*	Leeuwerikstraat 14 4561 KM Hulst	0114.319547
Kim van Oosten	aspirant	Gr. Jansdijk B132 4554 LC Westdorpe	0115.452411
Ingrid Swartelé	1*	Wildelandenstraat 12 4566 AP Heikant	0114.320046
Wilco Verberkmoes	Sportd.	J. van Eyckstraat 4 4571 TL Axel	0115.563724
Ineke Volleman	1*	Kievitstraat 8 4561 KK Hulst	0114.314647
Jacco Ijzerman	Sportd.	Bijlokestraat 27 (ben) 4571 JD Axel	0115.561323

Geslaagd voor 1*

Danny Scheffer 1* m.i.v. juli 1998

Geslaagd voor 2*

Marc Bolssens 2* m.i.v. sept 1998
Walther de Block 2* m.i.v. sept 1998
Els D' Hooghe 2* m.i.v. okt 1998
Tonnie van Zwol 2* m.i.v. okt 1998

Geslaagd voor Clubinstructeur

Herman de Booij m.i.v. nov 1998
Ton van Eekelen m.i.v. nov 1998
Jackie Kips m.i.v. nov 1998
Gino Kouijzer m.i.v. nov 1998
Werner Volleman m.i.v. nov 1998

Adreswijziging

Peter Schelfhout Is op hetzelfde adres blijven wonen maar is tegenwoordig ook tele fonisch bereikbaar onder nummer **0653723632**

Fax

Het secretariaat is per fax bereikbaar onder nummer: **0114.312040**

Mochten mutaties niet (of niet juist) door het secretariaat zijn verwerkt geef dit dan s.v.p. door zodat de fout hersteld kan worden.

Tekort

f- 3.000.=

f- 1.000.=

In 1998 is er dus sprake van een tekort evenals in 1999, afhankelijk van de uitgaven i.v.m. het 10-jarig bestaan.

Tot zover het schriftelijke verslag van de penningmeester.

Vanuit de vergadering komt de opmerking dat, gezien de situatie rondom het zwembad (wisseling van eigenaar) er van die kant ook nog een prijsstijging te verwachten valt.

4. Verslag van het secretariaat

De secretaris heeft, evenals vorig jaar een verslag gemaakt van het afgelopen jaar. Dit verslag is ter inzage van clubleden die daarvoor belangstelling hebben.

N.O.B.-contacten

Aan- en afmeldingen

Zoals ieder jaar zijn er aan- en afmeldingen. Deze aan- en afmeldingen lopen via het secretariaat. Zij worden met een zekere regelmaat doorgegeven, hierbij gebruik makend van standaard-formulieren (stamkaart en mutatie-formulier).

Het aantal afmeldingen (om verschillende redenen) bedraagt 12 personen. Het aantal aanmeldingen bedraagt 15 leden. Van deze nieuwe aanmeldingen zijn 3 leden reeds gebrevetteerd als 1* duiker, 2 als Padi a/o en 3 als Sportduiker op het moment van aanmelding. Met name het brevet Sportduiker is binnen de duikclub een nieuwe kwalificatie. Deze staat echter gelijk aan de kwalificatie Padi Open Water hetgeen weer een bekende instroom is binnen de club.

Met deze aan- en afmeldingen is het aantal clubleden gestegen van 63 naar 66 leden. De grafiek (elders in de **Buddy** geplaatst) geeft hiervan een overzicht waarbij opgemerkt dient te worden dat dit overzicht uitgaat van een andere peildatum (juli) en de cijfers dus licht afwijkend kunnen zijn. In het vorige jaarverslag (1996-1997) wordt nog melding gemaakt van de mindervaliden. Deze groep is midden 1998 gestopt. Het secretariaat van de Bermuda Divers heeft hierover geen administratie gevoerd. Bij bovengenoemde cijfers zijn de mindervaliden dan ook niet opgenomen.

Brevetoverschrijvingen

Afgelopen jaar zijn de volgende brevet-overschrijvingen aangevraagd;

1* brevet → 4 (vorig jaar 10)

2* brevet → 8 (vorig jaar 1)

3* brevet → 3 (vorig jaar 7)

Diverse clubleden hebben hun specialty "Nachtduiken" behaald. Dit hoeft echter niet doorgegeven te worden aan de N.O.B.

Verder zijn vijf clubleden gestart met de opleiding "Clubinstructeur".

Al met al hebben de diverse brevetten een mooie verschuiving binnen de clubopbouw gegeven. De duikclub is het stadium van een beginnende club duidelijk gepasseerd!

Veranderingen binnen de N.O.B.

De N.O.B. is duidelijk in beweging, gedreven door de diverse commerciële opleidingen. Dit betekent dat er op diverse vlakken aanpassingen moeten plaatsvinden. Het secretariaat heeft door publikaties in de **Buddy** hiervan zoveel mogelijk verslag proberen te doen. Hieronder staat een overzicht van de diverse onderwerpen met daarbij de datum vermeld waarop dit onderwerp in de **Buddy** is verschenen.

Andere club

In de nieuwsbrief van het NOB maakt het NOB melding van de mogelijkheid om bij een andere club een module te behalen. De instructeur kan vervolgens een brevetaanvraag niet weigeren. Het bestuur stelt zich op het standpunt dat er vooraf toestemming van de andere club is gegeven aan de "toetsende" club!

maart '98

Entree geld	M.i.v. 1.1.'98 is het entree-geld bij de NOB verandert. Senior-leden betalen f 90. = en junior-leden f 65. = . Als welkomstpakket ontvangen zij een NOB-tas, een logboek, het cursusboek met daarin verwerkt de vragenbank een duiktabel en een Onderwatersport. Verder zijn er wat stickers bijgevoegd.	Maart '98
Brevet card	M.i.v. 1.1.'98 moet iedere duiker, die een brevet heeft behaald <u>zelf</u> een bedrag van f 15. = overmaken naar afdeling Financiën van de NOB met vermelding van je logboeknummer en het gevraagde brevet. In de praktijk blijkt dit nogal eens mis te lopen.	Juli '98

Nieuw cursusboek "Sportduiken"

De N.O.B. heeft een nieuwe versie uitgegeven van het cursusboek *Sportduiken*. Het huidige exemplaar is een ingebonden boek met daarin verwerkt, de vragenbank. Dit betekent dat clubleden met de oude versie geen supplement meer krijgen. Verder ligt het in de bedoeling om de eerste vijf jaar geen veranderingen door te voeren zodat het aangeschafte boek ook vijf jaar bruikbaar blijft. Helaas is het wel zo dat de fouten die in het losbladig systeem stonden ook zo zijn overgenomen in het nieuwe boek.

Informatie-map

Het secretariaat heeft tot taak het bijhouden van de informatie-map, een losbladig systeem wat aangepast kan worden zodra er zich veranderingen hebben voorgedaan. Deze veranderingen kunnen zich op diverse niveaus bevinden (binnen de N.O.B., binnen het bestuur of binnen het ledenbestand).

Nadat veranderingen verwerkt zijn worden deze ter beschikking van de clubleden gesteld. De informatie-map is op dit moment niet meer aktueel. Zo is onder anderen de afdeling "Minder validen" gestopt. Ook zijn er diverse clubleden bijgekomen of hoger gebrevetteerd. Dit moet nog verwerkt worden. De verwachting is, dat eind november de aanvulling gereed is en deze ter beschikking gesteld zal worden.

Verslaglegging

Zoals gepland hebben er 6 bestuursvergaderingen plaats gevonden, dit afwisselend bij de diverse bestuursleden. Van deze vergaderingen werd door het secretariaat een verslag gemaakt en ter beschikking gesteld voor plaatsing in de **Buddy**.

Ook van de algemene vergadering (okt. '98) is een verslag gemaakt hetgeen in de **Buddy** is geplaatst (Buddy december 1997).

Algemene vergadering

De Algemene vergadering van 1998 is gepland voor vrijdag 16 oktober 1998. Clubleden hebben persoonlijk een uitnodiging hiervoor ontvangen met daarbij een verwijzing naar de notulen van de vorige jaarvergadering (okt. '96)

Voor de vergadering van 1998 is een bestuursfunctie vacant (F. Coenen). Volgens het schema van aftreden (blz 23 van de informatie-map). F. Coenen is herkiesbaar.

Extra vergaderingen of overleg

Afgelopen jaar hebben zich geen situaties voorgedaan die tot extra overleg aanleiding gaven.

Publikaties

Het afgelopen jaar zijn er geen artikelen verschenen in kranten of advertentie-blad. Het idee erachter was om het wat rustiger aan te doen gezien de grote respons op eerdere artikelen en de ontstane wachtlijst.

Ingekomen poststukken

Buiten de gebruikelijke correspondentie met de gemeente Hulst over het openen en sluiten van het zwembad, de aanlokkelijke vakantieaanbiedingen van de diverse reisbureau's kwam er afgelopen jaar geen bijzondere post binnen.

Vanuit de Mindervaliden-begeleiders is een brief binnengekomen waarin de begeleiders duidelijk maken dat zij met ingang van de zomer 1998 willen stoppen met de Wet Wheels. Integratie zou haalbaar moeten zijn.

Onderwaterdistrict Zeeland

Na rijp beraad is besloten het lidmaatschap bij het O.D.Z. m.i.v. januari 1999 op te zeggen. Aanleiding hiervoor was de uitermate trage gang van zaken en de telkens terugkerende agenda-punten. Het O.D.Z. is hierover schriftelijk geïnformeerd. Aangezien we tot 1.1.'99 nog betalend lid zijn wordt ons nog twee-maandelijks de notulen toegestuurd.

5. Verslag materiaalcommissie

De materiaalcommissie maakt melding van;

Aanschaf; 6 Trimvesten

6 Automaten

6 Consoles 3-delig

2 kuipen voor transport

3 Stopwatches → Alle materiaal is gemerkt!

Nog aan te schaffen

1 Duikvlag

1 Brandblusser

3 waterdichte zakjes voor stopwatch

Verder staan nog op het verlanglijstje: enkele 12 Ltr duikflessen (Min 2 stuks) en een verrekijker.

Te verwachten valt; 3 Fleskeuringen, 5 automaat-revisies en de vervanging van 1 automaat omdat er geen onderdelen meer voor te krijgen zijn. Niet gebruikt zijn de twee "WC"-brillen en de commissie vraagt zich af wat hiermee gedaan moet worden.

Verhuur materiaal

Afgelopen seizoen bestond de eerste mogelijkheid om materiaal te huren. Hiervan is maar door 1 persoon gebruik van gemaakt. Een voorstel zou zijn de cursisten zelf verantwoordelijk stellen voor de persluchtuitrusting zodra de training daarvoor begint en daarvoor de mogelijkheid bieden te huren. Geen deelperioden i.v.m. onderhoudskosten (1/5 van aanschaf). De materiaalcommissie geeft aan dat het wekelijks spoelen van alle materiaal een forse tijdsinvestering is. De verhuur zou een mooie oplossing zijn.

Aandachtspunt

Duikleiders worden gevraagd tijdig zelf voor het zuurstof en verbandkoffer te zorgen en nadien er ook weer voor te zorgen dat deze bij de juiste persoon afgeleverd wordt.

De hulp die de materiaalcommissie in het zwembad krijgt is erg plezierig, dit loopt goed.

De voorzitter bedankt de commissie voor hun inzet van het afgelopen jaar en de inbreng (via het verslag) tijdens de vergadering.

6. Evenementencommissie

De evenementencommissie kijkt terug op een goed verlopen jaar met een toenemende belangstelling van clubleden voor de evenementen. Er hangt een gezellige sfeer en er is bereidheid mee te helpen. Wel bestaat er bij de evenementencommissie een behoefte aan nieuwe ideeën.

De voorzitter bedankt de commissie voor hun inzet van het afgelopen jaar en de inbreng tijdens de vergadering. Nieuwe ideeën zullen aangeleverd worden.

7. Commissie mindervaliden

Zoals bekend zijn de mindervaliden gestopt. De twee mensen die zich actief hiervoor hebben ingezet zijn niet bij de vergadering aanwezig. Er is dus geen verslag. Dit punt zal

volgende jaarvergadering niet meer opgevoerd worden op de agenda.

8. Verslag Buddy-redactie

De buddy-redactie is zeer tevreden over de hoeveelheid copy die zij aangeleverd krijgen. Thema's zijn gevarieerd en het is leuk om te doen. Vanuit de vergadering wordt opgemerkt dat de **Buddy** er leuk uitziet en mensen er naar uitkijken om hem te ontvangen.

De voorzitter bedankt Petra en Angelique voor hun inzet voor de Buddy en spreekt de hoop uit dat er veel copy aangeleverd blijft. De samenwerking met Fa. Weesmael loopt goed, de buddy ziet er goed verzorgd uit!

9. (her)Verkiezing van een bestuurslid

Frits is volgens het schema aftredend bestuurslid. Hij heeft zich herkiesbaar gesteld. Er hebben zich geen nieuwe kandidaten gemeld hetgeen een verkiezing overbodig maakt. Binnen het bestuur zal nu over de functie-verdeling gesproken moeten worden.

10. Wat doen we met het 10-jarig bestaan van de duikclub?

Op 30 november 1999 bestaat de duikclub 10 jaar. Een moment om bij stil te staan maar hoe? Opgemerkt wordt dat je dit feest "intern" kunt houden of je naar buiten kunt profileren. Ook zou er een activiteit opgezet kunnen worden voor een goed doel. Duidelijk is dat de doelstelling bepalend is voor de opzet van het feest.

De suggestie wordt gedaan om een soort enquête-formulier te maken waarop mensen ideeën kunnen aangeven. De Buddy-redactie zal deze taak op zich nemen.

11. Opleidingszaken

Frits laat een aantal schema's zien waarin de huidige clubopbouw duidelijk wordt. Er is sprake van een evenwichtige clubopbouw en we kunnen niet meer blijven zeggen dat we een beginnende club zijn. Zeker nu er nog 5 clubleden zijn die de cursus clubinstructeur aan het volgen zijn. Daarmee komt het aantal clubinstructeurs op 6 en het aantal instructeurs op 2.

De module **HDV** is uitgeschreven en lopende de vergadering blijken er 9 gegadigden te zijn (Eric, Johnny, Gino, Herman, Piet, Jackie Werner, Toon en Frits). Ook voor de module **Nachtduiken** en de module **Getijdenwater** blijkt belangstelling te zijn. Frits zal de desbetreffende mensen benaderen en Eric geeft beide modules nog startend in oktober.

Tijdens de vergadering wordt gevraagd of de 3*-opleiding met de theorie kan starten. Als de regelgeving van de NOB erbij wordt gehaald lijkt dit niet te kunnen omdat de ervaringsduiken nog niet behaald zijn. *Extra toevoeging; Inmiddels is er met Dhr. R. Goderie overlegd en hij heeft, na contact met de NOB, aangegeven dat de theorie wel gestart kan worden. De planning hiertoe zal dus gemaakt worden.*

Verder moeten de instructeurs nog bij elkaar komen om e.e.a. op elkaar af te stemmen. De opleiding loopt nu over meer schijven hetgeen dus ook meer kans op misverstanden geeft. De tijdens de vergadering gepresenteerde schema's zijn elders in deze **Buddy** te vinden.

12. Rondvraag

Petra vraagt of de club niet kan meedoen met "De grote clubactie". Het algemeen gevoel is dat deelneming aan een dergelijke actie meer bestemd is voor de jeugd.

Walther vraagt of er een goede definitie kan komen wie wel, en wie geen "voorrang" heeft op de wachtlijst. Dit om het laten doorlopen van de opleiding te kunnen garanderen. Dit zou kunnen betekenen dat nieuwe aanmeldingen voorrang kunnen krijgen op aanmeldingen van een potentieel lid om zodoende de opleiding rond te krijgen.

Voorzitter; "Binnen de eerstvolgende bestuursvergadering zal een voorstel worden geformuleerd"

Willem vraagt zich af hoe (club)-instructeurs worden betaald. **Niet.**

Chris vraagt of er t.z.t. een duikinitiatie voor de voetbalclub (leeftijd 12 tot 14 jaar) kan worden geregeld. De vergadering gaat akkoord. Kosten zijn uiteraard voor de voetbalclub. Het zou om ± 14 kinderen gaan.

Jo Stelt voor een bijeenkomst te houden als er ideeën over het 10-jarig feest binnen zijn.

Arian vraagt zich af of spullen van de club te huur moeten worden aangeboden of gewoon beschikbaar gesteld moeten worden. Hierover zal nog nader beraad volgen binnen het estuur (mening van penningmeester in deze is van belang).

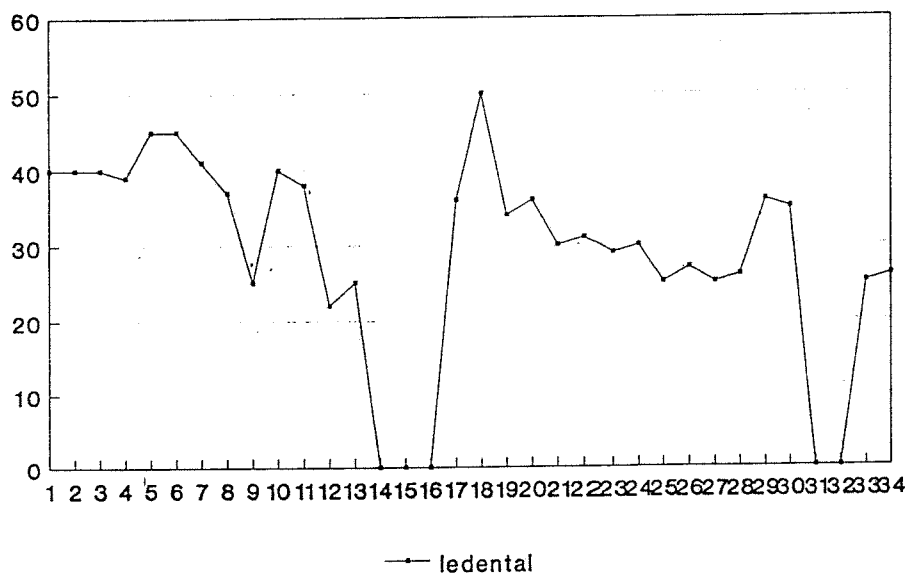
Walther stelt zich beschikbaar om de kaskontrolle volgend jaar mee te verzorgen.

13 Sluiting

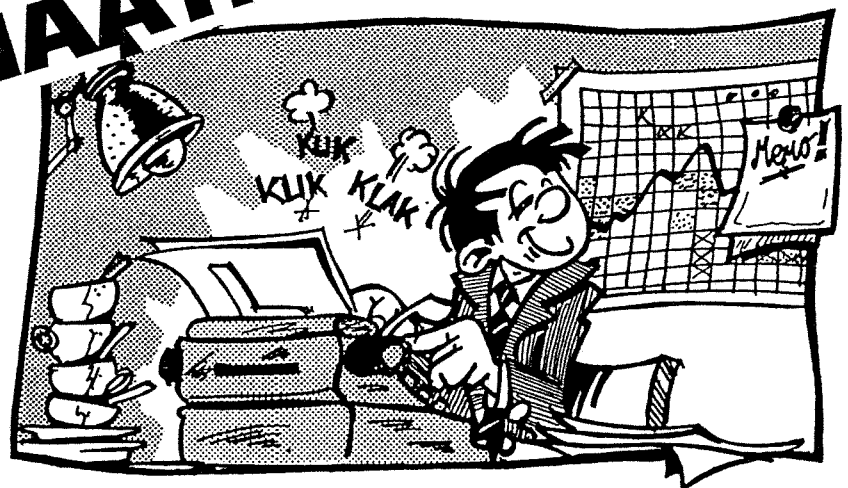
Niets meer ter tafel zijnde sluit Werner onder dankzegging voor de opkomst en de inbreng de vergadering en nodigt iedereen uit een drankje te komen drinken.

Frits Coenen, secretaris
15 november 1998

Trainingsbezoek 1997

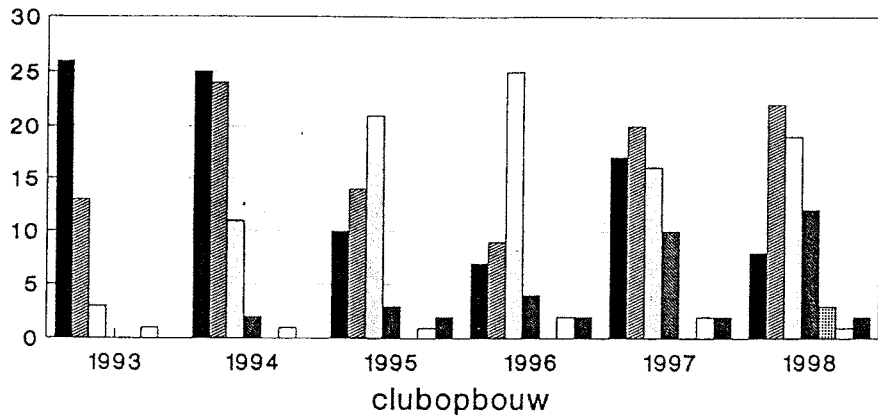

**VOOR DE ECHTE
SPORTFANAAT.**

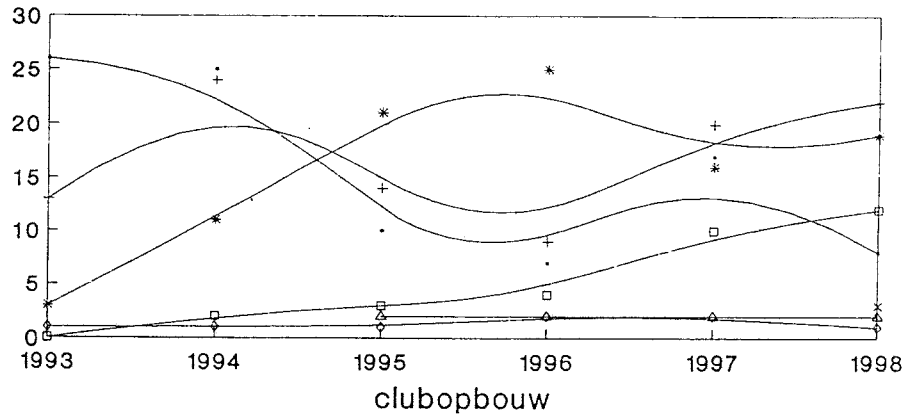
De cijfers van 1987 - 1998

Opleidingsniveau

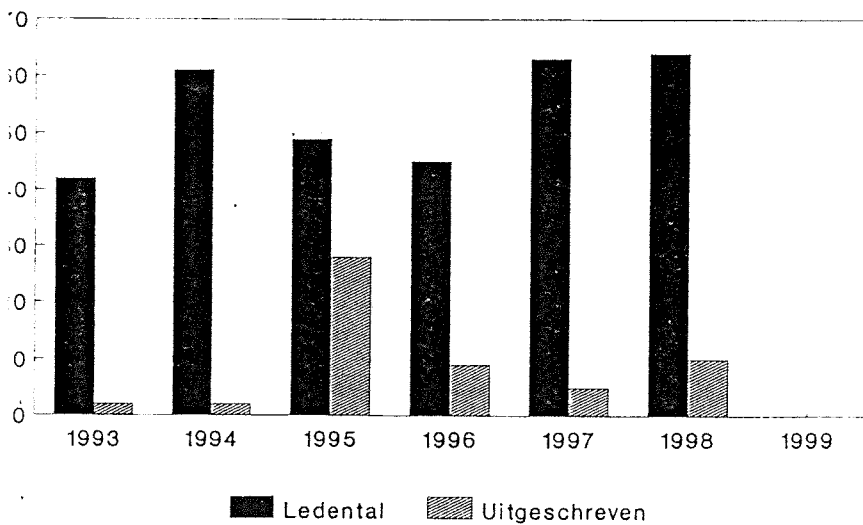
- Aspirant ▨ 1• Duiker □ 2• Duiker ▩ 3• Duiker
- ▤ Sportduiker □ Clubinstr. ■ 1• Instr

Opleidingsniveau

- Aspirant + 1• Duiker * 2• Duiker □ 3• Duiker
- Sportduiker ◊ Clubinstr. △ 1• Instr

Ledenbestand

- Ledental ▨ Uitgeschreven

Theorie

De theorie voor de opleiding tot 1* duiker is alweer in volle gang. Begin December gaat de theorie voor de 3* duiker starten met de module 3-E-1 en daarna volgt een EHBDO-dag met leden van DOV en de Scheldeduikers.

Nadat dit is gestart zal de theorie voor de duikers in opleiding voor de tweede ster starten. Niet ongerust worden; voordat we in 1999 naar buiten gaan heb je de theorie in je bezit tenminste; het zal niet aan ons liggen.

Zwembadtraining

Zoals jullie inmiddels hebben gezien heeft de duikclub er in het zwembad een aantal clubinstructeurs bij te weten; Herman, Ton, Jackie, Gino en Werner. Zij zullen over de verschillende groepen rouleren. Johnny Eric en Frits blijven bij de groep waarbij ze gestart zijn.

Als de opzet slaagt moet er dus een betere groepsbinding tot stand komen en meer duidelijkheid voor jullie komen.

Mocht dat niet het geval zijn laat dat dan even bij de desbetreffende instructeur weten. Belangrijk blijft het om in de gaten te houden dat alle instructeurs het iedereen zoveel mogelijk naar de zin proberen te maken en het trainen zo gevarieerd mogelijk te houden maar niemand is professioneel-instructeur. Waar het niet loopt zoals je je had voorgesteld mag je dit uiteraard melden. Graag zelfs want dan kunnen we er iets aan doen.

Rapportage 2* opleiding

Wat lang niet iedereen weet is dat we voor de brevet-aanvraag 2- en 3* duiker een beroep doen op Dhr. R. Goderie. Hij is 2* instructeur en beoordeelt de bij hem binnengekomen brevet-aanvraag.

Voor de club betekent dit dat Dhr. R. Goderie materiaal aangereikt moet krijgen zodat hij zich een goed oordeel kan vormen van hetgeen de duiker kan. Er wordt dus een uitgebreid rapport toegestuurd met daarin de diverse modules verwerkt, de plaats waar de

module is behaald, de weersomstandigheden, de buddy en (indien van toepassing) de tijden van de oefening. Verder worden de 2* modules altijd door 2 tijdwaarnemers geklokt.

De laatste weken hebben de nieuwe 2* duikers een afschrift van dit rapport ontvangen. Hoewel dit een tijdrovend gebeuren is lijkt het mij wel zinnig om zodoende een kijkje achter de (duik)schermen te krijgen.

Hogere Duikvaardigheid (HDV)

Het brevet HDV is uitgeschreven en kan dus worden gevolgd door iedereen die 3* duiker is. De HDV bestaat uit een theorie-gedeelte (Duikplanning, luchtberekening met name in situaties met afwijkende omstandigheden zoals stijgsnelheid, daalsnelheid en luchtdruk.

De praktijk bestaat uit o.a. 600 mtr. snorkelen in 20 min, aansluitend een vrijduik maken naar -10 mtr. 200 mtr zwemmen in uitgetrimde toestand met isothermische kleding binnen 8 minuten.

Ook lijnsignalen toepassen als duiker en seinmeester. Boven water en onder water leggen van: de platte knoop, mastworp, paalsteek en de schootsteek. Het zwemmen van een gelijkzijdige driehoek met zijden van 50 meter. Maximale afwijking is 15 meter.

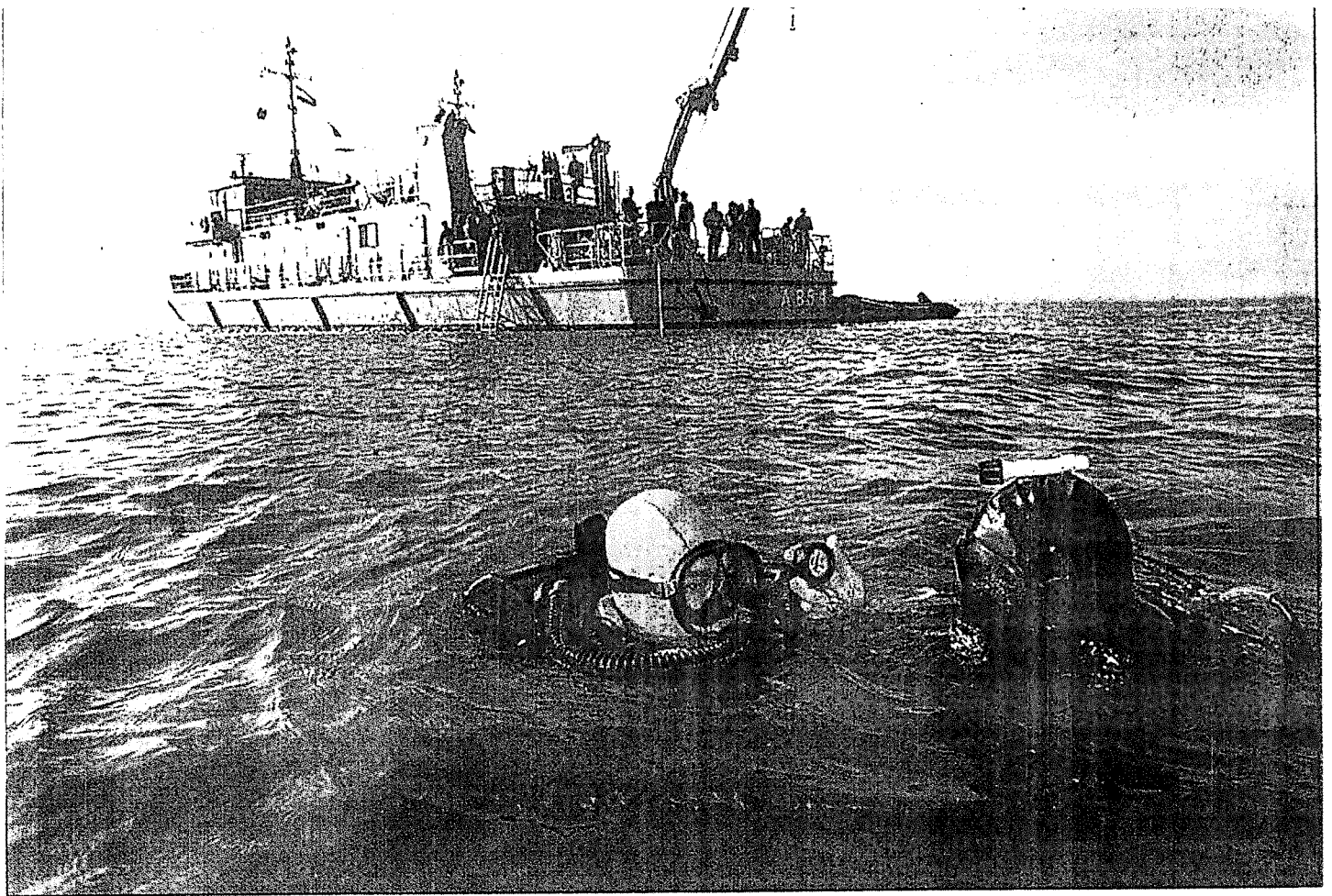
Best pittig dus. En dan te bedenken dat tijdens de jaarvergadering zich diverse kandidaten hiervoor hebben opgegeven.

NOB-bericht

Voor reeds eerder behaalde specialisaties, waar onderdelen van de specialisatie HDV ook zijn getoetst, worden geen vrijstellingen verleend. Ook het indertijd behaalde theorie-examen 4* (3* oud) duiker geeft geen vrijstelling voor het theorie-deel van de specialisatie HDV

Het Vaarbewijs II wordt aangemerkt als een vrije specialisatie

Frits

NAVO-duikers in actie op het Haringvliet.

foto Ed Oudenaarden/ANP

Mijnenduikers in het Haringvliet

van onze redactie binnenland

HELLEVOETSLUIS - Onder de naam 'Sandy Beach' proberen 58 marineduikers uit 5 NAVO-landen deze week in het Haringvliet de kunst van het ruimen van explosieven onder de knie te krijgen.

De oefening moet een bijdrage leveren aan het voorbereiden van duikteams op

het werken in zeer ondiep water nabij de kustlijn.

Naast Nederlandse mariniers doen Franse, Turkse, Belgische en Duitse duikers mee aan de oefening. Voorts is een marinier uit het niet-Navoland Zweden uitgenodigd. De Amerikanen lieten verstek gaan omdat na de aanslagen op twee ambassades al hun bomexperts zijn teruggevoerd.

Het Haringvliet geldt als 'nagenoeg ideaal oefengebied' omdat er nauwelijks storming en golfslag is en de bodem zeer geschikt wordt geacht voor mijnenbestrijding. Daarnaast is het zicht onder water normaal gesproken redelijk. Maar doordat er vorige week massaal overtollig regenwater in het Haringvliet is geloosd, is het zicht nu echter gereduceerd tot bijna nul. ANP

Zeldzame verstekeling in museum Breskens

door Wilma Valk

BRESKENS - Het Visserijmuseum in Breskens heeft een nieuwe bewoner. Sinds ruim een week huist in het aquarium van het museum een blauwe krab. Het dier - met broed - is opgevoerd door een Breskensse visser net buiten de kust van Westkapelle. De eitjes hebben inmiddels een plekje gevonden in het aquarium. De kans op een geboortegolf van blauwe krabbetjes, die oorspronkelijk aan de oostkust van Amerika leven, is klein gezien hun huisgenoot, een roggetje, niet vies is van een vers eitje. De krab is ongeveer zestien centimeter groot, gemeten over de breedte van het schild. De scharen zijn vrij lang en ongelijk van grootte. De bovenkant van

lichaam en klauwen zijn donkergroen, de onderkant porseleinwit, de poten blauw en de uiteinden van de scharen rood. Deze krabben zijn zeer actieve dieren en goede zwemmers. Ze zijn vraatzuchtig en strijdlustig en hebben veel kracht in hun scharen.

Ze eten verse vis en aas. In het museum worden ze nu gevoerd met mosselen en garnalen. Voor de bezoeker is het duidelijk, dat iedere garnaal die langs de krab zwemt met zijn leven speelt. Chris van Belle, assistent marine-bioloog van de Universiteit van Gent en één van de vrijwilligers van het visserijmuseum, is verrukt van de nieuwe aanwinst: „Ik heb er al veel van gehoord, van de blauwe krab, maar nog nooit levend gezien.

Ze komen als verstekeling wel eens mee met schepen. We moeten wel voorzichtig zijn, ze zijn zeer agressief en hebben uitzonderlijke goede ogen, die soms als een telescoop uitgevaren worden zodat hun niets ontgaat." Deze bijzondere gast in het museum van Breskens is gevangen door de Breskens 10 van Henk Vermeulen ongeveer 6 kilometer buiten Westkapelle. Vermeulen en de andere vissers van Breskens weten dat iedere bijzondere vangst graag gezien is in het Visserijmuseum. Haast iedere week brengt men wel boten of wervels van dieren aan wal en naar het museum boven de vismijn.

Via Zwinmonding tot in de oertijd

Door Peter Maas

EEN WANDELING in het Zwin, wie is er niet groot mee geworden? Aan de voetsporen in het zand te zien, moet zo'n beetje half Zeeuws-Vlaanderen hier hebben rondgestruind. Zeker tijdens de warme zomerdagen kun je hier bijna letterlijk over de hoofden lopen. Vreemd toch dat het juist weer een andere periode is waarin het Zwin veel mooier is. Midden in de zomer gaar bakken in het warme zand heeft in wezen helemaal niets met het Zwin zelf te maken. Je kunt beter wachten tot al die drukte weer veilig en wel thuis zit.

Misschien kun je maar beter wachten op slecht weer en dan, als niemand het in zijn hoofd haalt om naar buiten te gaan: een strandwandeling bij het Zwin. Het mag best regenen of waaien, daar kun je je immers goed op kleden. Beter nog is een beetje mistig weer, het uitzicht is dan beperkt, alles wordt intiëmer. Je wordt niet afgeleid door allerlei storende elementen aan de horizon. Een landschap gehuld in de mist laat veel meer fantasie toe en dat komt aan het Zwin goed van pas. Het kan er zo guur niet zijn of er lopen mensen rond te struinen.

Wat opvalt is het neerslachtig gebogen hoofd; is iedereen hier dan gedeprimeerd? Dat kan, maar dat zijn dan mensen die al uren rondlopen en nog steeds niets gevonden hebben. Haaiantanden dan, want daar gaat het hier om en je moet er oog voor hebben. Sommige mensen vinden de een na de ander, waar anderen tevergeefs blijven zoeken. Het Zwin is als vindplaats van haaiantanden tot ver in de omtrek bekend, maar ook op andere plaatsen, van Knokke tot voorbij de Zwarte Polder kan met succes worden gezocht.

Fossielen

Het zijn hele echte fossielen en als zodanig voor onze streek zeer bijzonder. Alleen in de groeve bij Nieuw-Namen kun je ook fossielen zien. Daar is het alleen zien, maar beslist afblijven! In het Zwin mag je er met je handen aanzitten, zoveel je maar wilt. Neem ze gewoon mee naar huis, er is niemand die er wat van zal zeggen.

In de rest van Zeeuws-Vlaanderen zul je vergeefs zoeken naar fossielen, daar is onze streek immers veel en veel te jong voor.

Fossielen ontstaan pas na lange tijd. We spreken dan niet over honderden jaren, zelfs niet over duizenden jaren. De geologische tijdrekening is van een wat andere orde dan waar we normaal rekening mee houden. Een nieuw millennium is slechts een zucht in de geologie, een kleine rimpeling in de overigens zo onstuimige wateren van de tijd. De haaiantanden die je aan het Zwin kunt vinden zijn afkomstig uit een periode die ook wel het tertair wordt genoemd, het tertair beslaat een periode van, schrik niet, zo'n 65 miljoen jaar tot 2 miljoen jaar terug.

▲ Tijdens een wandeling door het Zwin zijn er veel haaiantanden te vinden. Van Knokke tot voorbij de Zwarte Polder kan met succes worden gezocht.

FOTO CAMILE SCHELSTRAETE

Het tertair zelf is weer onderverdeeld in een aantal tijdvakken of era's. Iets nauwkeuriger gesproken, de zwartgeblakerde tanden komen uit het mioceen en nu weten we heel wat meer want dat duurde 'slechts' van 25 miljoen tot 5 miljoen jaar geleden. Leefden er in die tijd dan zoveel haaien in onze streek? Ja, want wat we nu kennen als een kustlijn is allerminst zo statisch als we wel eens willen denken. Er zijn perioden geweest dat de Noordzee niet eens bestond en het waterniveau vele meters lager lag dan nu.

Relatief

Andere perioden zijn weer gekenmerkt door juist een veel hogere zeespiegel. Zo iets moet je altijd relatief zien. Het waterpeil kan stijgen, maar ook kan het land dalen. In ieder geval was er tijdens het mioceen heel wat leven in onze omgeving. Restanten ervan kwamen terecht op de zeebodem, raakten bedolven onder zandige sedimenten en werden geconserveerd. Normaal gesproken blijven dergelijke lagen onopgemerkt in de bodem zitten, maar in het geval van het Zwin kwamen ze door erosie weer bloot te liggen.

De kustlijn is in een aantal eeuwen tijd immers teruggeweken. De ooit bewoonde eilanden Koezand en Wulpen zijn definitief onder de golven verdwenen en even later kwamen de haaiantanden boven water. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er nog iets meer aan de hand is.

Het is juist de zwakke kustlijn die het noodzakelijk maakt om versterkingen aan te brengen: zandsuppletie en daarvoor wordt zand aangevoerd vanuit de Noordzee. Soms is dat zand uit precies dezelfde laag afkomstig en hebben we dus nog meer haaiantanden uit het mioceen op het stand. Wie wil kan er een hele studie van maken.

In het bezoekerscentrum kunt u bij Corné een prachtige gids kopen: Strandfossielen van Cadzand en Nieuwvliet-Bad en u zult verstandig staan van de gevaarlijkheid van de fossielen en het grote aantal verschillende soorten dat gevonden kan worden. Mooi is de tip die gegeven wordt. Het beste ga je zoeken vanaf een half uurtje na hoog water. De schelpenbanken zijn dan net door de vloed heen en weer geschud en er kan weer veel moois bloot gespoeld zijn. Is het water ver genoeg afgegaan dan kun je ook nog even de Zwingel oversteeken, zo België in en even het duin op voor een schitterend uitzicht.

Met mist en een net gevonden haaiantand in je hand kun je even wegdromen. Hoe was het hier tien miljoen jaar geleden? Is het geen mooie gedachte dat van al dat leven zo lang geleden er toch nog steeds iets over is?

Het kampeerweekend

Van 28 – 30 augustus 1998

Na lang wikken en wegen en na zachte aandrang van enkele mede-kampeerders ("ga nou maar mee!"), zijn ook wij meegegaan op kreppeer-weekend. Ons probleem was nl. dat wij nooit kamperen en dus ook geen tent of zo hebben. Maar dat was allemaal geen probleem, daar werd voor gezorgd door Renate, want Ton z'n vader had nog een prachtig 3-persoons tentje liggen, nog nieuw in de verpakking. Wij dus alle andere aanbiedingen afgeslagen, want zo'n 3-persoons tentje is toch iets ruimer en dat leek ons wel wat.

In de dagen voor vertrek werd de familie afgestruind en ontdaan van hun kampeerspulletjes, zodat we gepakt en gezakt vrijdags na het werk vol goede moed vertrokken naar Scharendijke.

Het weer was wel niet geweldig, maar de "berichten" gaven beter weer af voor 't weekend. Ook de Hopmannetjes zaten op de boot en stiekem kregen we d'r al zin in.

En na een uurtje rijden draaiden we het terrein van de camping op. Het weitje wat voor ons gereserveerd was, was helemaal aan de achterzijde van de camping en zag er al gezellig uit. Iedereen was nog volop de tent aan 't opzetten of was daar net mee klaar. Wij werden hartelijk verwelkomd. Lilian en Ma Burm hadden inmiddels liters koffie gezet en dat smaakte ontzettend goed.

Maarten en Danny vonden het toen al een geweldige camping. Bij het zien van al die 'lekkere wijven', kon hun weekend niet meer stuk.

Wij wilden zo snel mogelijk de tent opzetten, zodat de spulletjes uit de auto konden. En een tent opzetten is aan ons niet besteed en wij wilden voor donker klaar zijn daarmee.

Vreemd was dat Renate toen al een beetje terug begon te krabbelen; dat tentje van Ton z'n vader was misschien toch wel niet groot genoeg en nu ze Werner weer zag, was die toch een stuk langer dan ze gedacht had. Voor de zekerheid werd het tentje toch opgezet. Als het voor ons niet goed was dan konden misschien Inge en Susan er nog in slapen. Eindelijk stond de tent recht! Maar daar konden wij helemaal nooit in!! Het was maar een klein paars speelgoedtentje met zelfs enkel doek! Gelukkig had Renate het al een beetje aan zien komen en had aan de familie Hopmans gevraagd een extra tentje mee te brengen voor ons, waarvoor nogmaals onze hartelijke dank!

Toen de meesten zo'n beetje geïnstalleerd waren, werden de duikspulletjes bij elkaar gezocht voor de nachtduik. Voor de 1*-duikers, die net hun nachtduikmodule gehaald hadden, toch ook weer even spannend. Zodra alle duikers vertrokken waren en de kinderen op bed lagen, hebben de "thuisblijvers" een flesje wijn en wat zakken chips opengetrokken om er ook een reuze gezellige tetter avond van te maken. Met een dikke fleece-trui aan en een gevaarlijke gaslamp in de buurt voor wat licht reddden wij het prima.

Voor we het wisten waren de duikers weer al terug, met prachtige verhalen over een schitterende duik.

Je kent dat wel: de één ziet een nog grotere vis dan de ander.

Na nog wat napraten, vertrok iedereen naar zijn tentje of caravan voor wat nachtrust. Danny en Maarten waren inmiddels hevig teleurgesteld teruggekomen van de disco, want al die lekkere wijven waren al zat en er was niets meer mee te beginnen!

Na een nachtelijke inspectie-tocht moest Werner constateren dat het overal akelig stil was; vast nog geen nieuwe duikertjes in aantocht. Alleen de caravan van Willy en Monique deed nogal raar. Ze beweerden echter dat dát Sabine was...

De volgende morgen kwam er zachtjesaan leven in de brouwerij. Het auto-alarm van Herman, die ákelige man, diende als wekker, maar helaas begreep niet iedereen dat. Overal werden keteltjes water opgezet voor koffie en thee en bij de campingwinkel werden broodjes gehaald voor het ontbijt.

Na de afwas werden de duikspullen bij elkaar gezocht. Frits had een kapstok bij waar alle duikpakken aan konden hangen om te drogen. (drogen??) Voor de 'zekerheid' was er een zeiltje boven de pakken opgehangen. Zeer handig dus.

De meesten vertrokken naar Burgsluis voor een stroomduik. Renate was duikleider en werd daarbij geassisteerd door William.

Frits, Werner en ikzelf maakten een duik bij de haven van Scharendijke naar het wrakje. Mark en Els gingen daar wat oefenen. (maar wat?)

Werner nam het foto toestel mee om wéér de no. 1 te schieten, wat overigens wéér mislukt is. Toen we weer uit het water kwamen, arriveerden Carlo en Ingrid. Ze hadden inmiddels de tent al opgezet, maar waren net te laat voor de duik.

Terug op de camping bleek dat de stroomduikers weinig zicht en veel stroom hadden gehad. Frits had nog genoeg lucht in z'n fles en vertrok met Carlo, Ingrid, Ton en Herman naar het haventje voor een tweede duik.

Inmiddels begon op de wei de eerste voorbereidingen voor de barbecue. Aangezien het bijna de hele dag al regende, moest er een oplossing gezocht worden om onszelf én de barbecue droog te houden. De familie Burm had de grootste voortent aan de caravan en daar werd een party-tent voorgezet. Dat was al iets, maar daar kon geen 30 man onder zitten. Peter (Pa Burm) liep 'ns over de camping met wat bondgenoten en er werd een party-tent geleased van hele aardige mensen die hun caravan te koop hadden staan en er dat weekend ook niet waren.... Vóór die twee party-tenten werd een groot oranje zeil gehangen. Dit werd weer vastgemaakt aan de imperial van Willy's auto. Het geheel werd gestut door aan elkaar gebonden bladhariken en een mooie rechte tak. Zo hadden we een prachtige overkapping waar we nog redelijke droog bleven. Intussen werden de groente en het fruit gesneden, de sla gewassen en overheerlijke salades gemaakt. Het aanhangwagentje van Piet diende als bijzettafel voor de sausjes, de salades en het stokbrood. Chris en Lilian hadden van het vlees prachtige spiesjes gemaakt en op schalen gelegd. Nog even wachten op de laatste duikers en de barbecue kon beginnen. Frits was als eerste terug. Herman en Ton volgden ook snel.

Carlo en Ingrid stonden echter nog steeds in duik tenue op de kaai van het haventje.

Danny was namelijk al eerder terug gegaan naar de camping, maar met de autosleutels van Carlo nog in z'n broekzak!

De houtskolen werden nu aangestoken, immers iedereen zou er nu snel gaan zijn. Het vlees kon al snel op de rooster en binnen de kortste keren zat iedereen te smikkelen en te smullen. Er waren weer heerlijke salades en ook de beroemde bonensalade van Tonnie en Frits ontbrak niet.

De jeugd vertrok naar de kinderbingo op de camping aan de andere kant van de straat. Inge bleek later op de avond de gelukkige winnares van een radio te zijn. De anderen kwamen er, zonder prijs, veel slechter vanaf.

Terwijl iedereen al lang aan 't eten was, waren de Swartelé-kes nog steeds niet terug. Niemand wist precies hoe lang ze al weg waren en Frits besloot even te gaan kijken waar ze bleven. Even later kwamen ze de camping opgereden en bleek waarom ze zo laat waren.

In het haventje had een Duitser de sleutels van heel z'n hebben en houwen naast de boot (en dus in het water) gegooid. Carlo had toen zijn duikpak terug aangedaan en was het water terug ingedoken om de sleutels te gaan zoeken. 't Was zoeken naar een speld in een hooiberg, maar hij heeft ze gevonden, wat hem heel veel dank én een fles wijn opleverde! Wat weer goed uitkwam, want de barbecue wachtte!

Piet en Christiaan stonden achter het vuur en dat werkte perfect. Ze hielden de hens er goed in en dat leverde prachtig bruingeroosterde koteletjes en sateekes op, die dan direct werden uitgeserveerd door Chris. Luxe! Ook de drank vloeyde rijkelijk en inmiddels traditie-getrouw werd er geëindigd met gebakken banaantjes. 't Was wel heel koud dus de fleeeeeeeeece-truien kwamen goed van pas en ondanks de regen werd het een oergezellige avond/nacht. Dat de nachtwaker van de camping daar anders overdacht, was zijn probleem.

De andere ochtend was er eerst de gezamenlijke afwas van al die vette troep waarna we konden ontbijten (anders hadden we geen bordjes en bestek natuurlijk)

Werner bakte ijverig spekjes met ei op verzoek. (weinig delen met veel). Noëlla had weer ongeveer 3 liter koffie gezet, zodat iedereen goed wakker kon worden. Na alweer de afwas werden al wat voorzichtig spullen ingepakt en wat tentjes afgebroken.

De duikspullen werden weer ingeladen en zowaar:

de zon brak door! Met z'n allen zijn we naar de Ossehoek gegaan voor een 'fundive', om te oefenen en zelfs om examen te doen. Proficiat voor de geslaagden!!

De duik op zich viel tegen,

er was weinig leven te bekennen

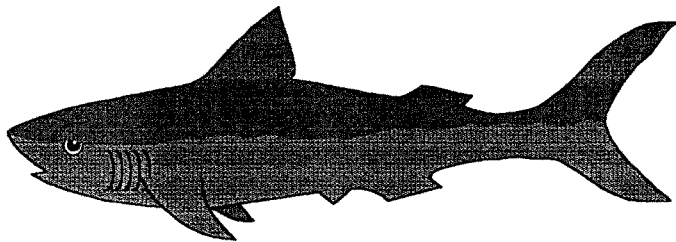
Er zijn er altijd die dan nog van alles zien, maar die duiken in braille, of beter gezegd: op de tast!

Terug naar de camping waar de meesten vertrokken naar huis. De 'die-hards' van de club bleven nog voor een nachtduik en zijn 's maandags huiswaarts gekeerd.

Wijzelf konden ook terugkijken op een geslaagd campeerweekend en dat voor twee leken op dit gebied. Werner vond zelfs dat we dat camperen nog helemaal niet zo slecht deden. Op mijn voorstel om dan in het vervolg eens wat vaker te camperen reageerde hij met: "jij kunt toch overdrijven hè!"

Maar volgend jaar zijn wij weer van de partij!

Groetjes Ineke

IJzer wrakken is goud waard

Van onze verslaggever

DE STEN. 17-10-98

VLISSINGEN - Het ijzer waarmee de oudste scheepswrakken in de Westerschelde zijn gebouwd, is goud waard voor Rijkswaterstaat Directie Zeeland: het wordt hergebruikt voor de fabricage van chirurgische instrumenten.

'Goud waard', in spreekwoordelijke zin dan, veel winst wordt er niet op gemaakt. Het is vooral een mooi idee dat het materiaal waarmee een oud schip is gemaakt nu kan dienen voor de fabricage van chirurgisch staal als moderne scalpels en operatietafels. Het oudste wrak dat in de Westerschelde is geborgen is van 1898, maar ook de wrakken uit de jaren zestig zijn van nog van bijzonder metaal.

„Dat komt,” zegt projectleider Piet van der Vlies van Rijkswaterstaat, „omdat die schepen eigenlijk niet van staal zijn maar van het ouderwetse ijzer, waar geen of bijna geen koolstof in zit. Het roest ook veel minder en heeft andere eigenschappen die het voor de chirurgie aantrekkelijk maken. Daarom hebben wij een Duits bedrijf benaderd dat van tijd tot tijd oude wrakresten opkoopt en ze hergebruikt. Wij vinden dat natuurlijk prima: zo heeft dat schroot van oude scheepswrakken nog een goede moderne sociale bestemming.”

De snorharen van een zeehond zijn rijk voorzien van zenuwen. Snorharen (vibrissae) zijn dus heel gevoelig voor trillingen in het water. Daardoor kan een zeehond de waterbewegingen voelen die veroorzaakt worden door een zwemmende vis. Zo kunnen zeehonden ook in troebel water jagen, en zelfs als een zeehond volledig blind is, kan hij zijn voedsel vangen. Snorharen hebben ook een sociale functie: wanneer ze voorwaarts gericht staan, duidt dit op agressie.

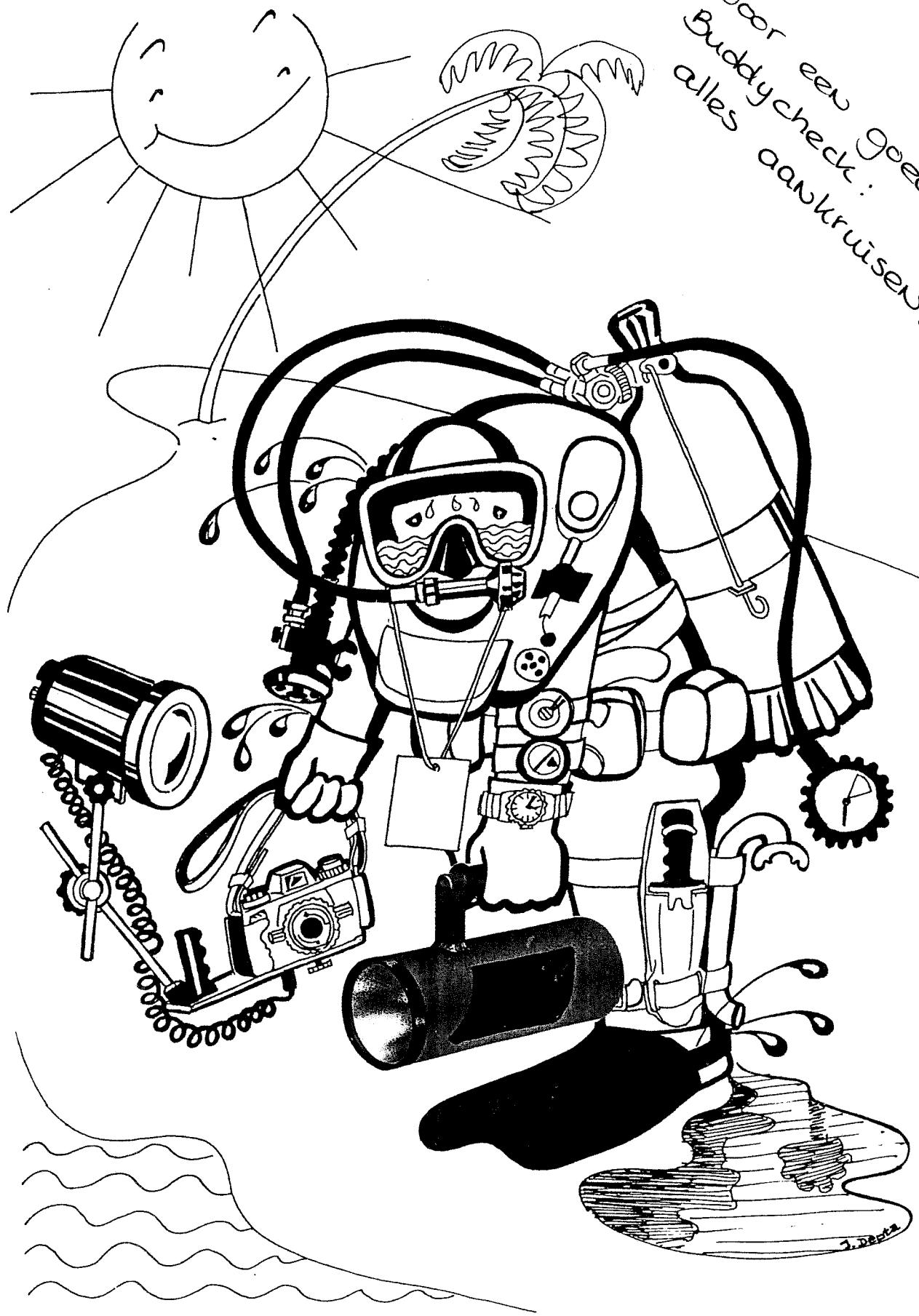

Er is deze zomer op 21 juni 1998 bij hoogwater, en op een diepte van -12 meter een zeepaardje gezien in de Oosterschelde, ergens in Tholen

blijkt dat er nog al één gezien is in de buurt van Zuidbout, en dit door meerdere duikers.

Huiswerk

Voor een goede
Buddycheck:
alles aankruisen!

J. Depra

Het moet je maar overkomen.

Op zondag 27.07.97 zou ik gaan duiken op Wemeldinge aan de tetjes met Urbain Goossens. Wij zouden bij Frans bij elkaar komen. Ik zou met de boot overzetten en Urbain zou langs de Lievekeshoektunnel komen. Ik zat te wachten bij Frans in het café aan de toog met nog een man die ik niet kende. We waren aan het praten gegaan tegen elkaar. Op een gegeven moment zei ik "het is drie kwartier voor het tij. Mijn buddy laat mij in de steek, die komt er niet door". "Ik zal niet moeten gaan duiken en alleen ga ik niet". Die man zei "willen wij ons tweeën gaan, ik ben ook alleen". Ik zei "ja dat is goed" dus vertrokken wij tesamen naar de waterkant. Daar aangekomen maakten wij ons meteen gereed voor de duik. Ik keek naar de uitrusting van mijn buddy en zag twee kranen op zijn fles staan en twee automaten. Ik dacht bij mezelf dat zit wel goed daar moet ik niet bang voor zijn, die heeft ook wel ervaring genoeg. Na 10 minuten begaven wij ons te water. Wij spraken af dat hij de leiding kreeg. Hij zou zo diep mogen gaan als hij wilde, voor mij speelde dat geen rol. Ik zou hem wel volgen. Na het oke-teken vertrokken wij en toen wij op 25 à 26m diepte waren gebeurde het. Ik kreeg geen lucht meer. Mijn eerst gedachte was dat kan toch niet mijn fles was toch maar net gevuld. Ik keek op mijn computer en had nog 185 bar. Ik probeerde nog eens lucht te pakken maar kreeg weer niks. Toen trok ik mijn buddy naar mij toe en deed ik teken dat ik geen lucht kreeg. Hij gaf mij onmiddellijk zijn oktopus maar ondertussen was er al veel tijd verloren gegaan voor ik terug lucht kreeg. Ik heb toen zeker wel 2 minuten blijven liggen voor ik weer normaal kon ademen, dan heb ik nog eens mijn ontspanner geprobeerd maar dat gaf nog steeds niets. Dan nam ik mijn oktopus en die werkte normaal. Ik deed teken naar mijn buddy dat het oké was en wij hebben de duik verdergezet. Die verliep verder heel normaal en wij hadden toch nog een mooie duik. Toen wij aan de dijk ons terug aan het aankleden waren en ik nog eens aan mijn buddy had uitgelegd wat er gebeurd was konden wij niet bedenken was de reden zou geweest zijn dat mijn ontspanner niet werkte. Ik heb dan alles bij Frans binnengegeven voor een volledig nazicht. De week nadien toen ik terug bij Frans kwam zei die mij wat er was gebeurd. De binnenkant van de middendrukslang is van binnen omwikkeld met plastic. Wat was er nu gebeurd er was een klein stukje plastic afgescheurd en dat had de lucht van mijn tweede trap afgesloten. Het moet je maar gebeuren.

Freddy **OP STAP MET**
HET HELE SPUL.

VOOR ALLE HULP DIE WE BIJ DE EVENEMENTEN KRIJGEN
NIET ALLEEN VAN JULLIE DUIKERS MAAR OOK VAN FAMILIE LEDEN
HOPELIJK WORDT 1999 OOK WEER NET ZO LEUK, SPONTAAN
EN BEREGEZELLIG

DE EVENEMENTEN COMMISSIE

EVENEMENTEN KALENDER 1999

- ✓ NIEUWJAARSBORREL vrijdag 8 januari
- ✓ DIA-AVOND zaterdag 23 januari
samen met DOV en Schelde duikers
- ✓ LANGLAUFEN in de Ardennen 6 of 27 februari
- ✓ NAUSICAA, Boulogne sur Mer zondag 21 maart
Zee-Aquarium
- ✓ ZOMERSNERTDAG zaterdag 24 april
komt op duiklijst
- ✓ SPANJE REIS 30 april t/m 5 mei
Info Frits
- ✓ BIOLOGISCH WEEKEND 18 t/m 20 juni
- ✓ BARBEQUE Oesterdam zaterdag 3 juli
- ✓ KAMPEERWEEKEND 27 t/m 29 augustus
- ✓ FEESTAVOND 1999 zaterdag 27 november

OVERIGE

- ✓ DUIKVAKER 20-21 februari
- ✓ AFDALING VAN OURTHE 7 maart
- ✓ LUXEMBURG: Duiken in stuwmeer medio zomer
naar een ondergelopen dorp komt op duiklijst
- ✓ BOOTDUIKEN medio zomer
i.s.w. met DOV en Scheldeduikers
- ✓ CALAMITEITENDAG komt op duiklijst
info Frits
- ✓ BEZOEK AAN DECOMPRESSIEKAMER datum volgt
in Zeebrugge
- ✓ OFF-SHORE TRAINING door Get Wet medio oktober
bij Maritiem Trainings Centrum
Maasvlakte

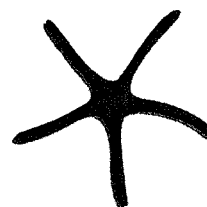
RED SEA NORTH SAFARI (17 - 24/09/98 Tourillis - Easy Divers)

Woensdag 16.09.98, eindelijk is het zover, 't is inpakken geblazen. Met veel plezier begonnen we dan ook aan dit karweitje, we zouden dit klusje even snel klaren. De moed zonk ons echter al snel in onze schoenen (voor zover we die aan hadden). 20 kg, welke idioot kwam op het idee dat we slechts 20 kg/ persoon mee mochten nemen. Als je ons duikmateriaal bijeen telde had je dat bijna. "Hé jongens ik wil ook nog kleren mee !!" Dan maar even informeren bij Herman en Lilian of die ook boeken meenamen waar vissen in stonden, dan konden we daar toch al wat kilootjes op bezuinigen. Alée weer 1 boek lichter. Nog teveel gewicht. Oké dan de zonnecrème maar in een kleiner flesje overgieten. En zo ging die koffer maar op en af die weegschaal. "Doe er nog maar een t-shirt en een schortje uit". "Hé joh, daar kan ik echt niet zonder, meenemen die hap.". Teneinde raad besloten we dan maar om de nog resterende 20 kg te verdelen over onze handbagage in de hoop dat ze in de luchthaven niet te streng toekeken. Om het extra gewicht te camoufleren nam ik de grootste handtas mee die ik maar kon vinden, stopte daar zo ongeveer een 10-tal kilootjes in en hoopte vurig dat de draagriem het zou overleven. Al bij al na een middagje zwoegen en zweten stonden we eindelijk gepakt en gezakt. Ons huizeke nog een beeteke opkuisen en dan het bed in om toch nog zoveel mogelijk slaap te hebben voor we vertrokken. Nou, als je denkt dat er van slapen veel in huis kwam, vergeet het maar. Terwijl Jo lekker murenes, papegaaivissen en haaien voorbij zag zwemmen in zijn droom lag ik de uurtjes af te tellen. "Zouden we door de controle geraken met die handbagage ? Hebben we alles mee ? Wat mag ik morgen zeker niet vergeten ? enz enz ...". Serieus moe, en dan spreek ik alleen voor mezelf, kon de reis de volgende morgen dan toch beginnen. Onze pa (die voor de gelegenheid voor privéchauffeur speelde) bracht ons tot bij Freddy. Daar aangekomen bleek de bus al gearriveerd te zijn. "Oef, ze zijn ons niet vergeten". Nog even afscheid nemen en hop their we went richting Hulst to pick up our buddy's. "Chauffeur, volg Herman maar die brengt je er vast wel naar toe!!!". Bleek er een Nederlandse bus voor ons te rijden en als Jo zo'n bus ziet roept hij telkens "Kijk Herman rijdt daar". Wij "Herman" dus gevolgd en ja hoor hij ging recht op onze buddy's af. Compleet vertrokken we daarna richting Schiphol en als ik het op zijn Vlaams mag zeggen onzen tetter stond niet stil gedurende de rit. Een half uur voor we mochten inchecken arriveerden we op de luchthaven. Daar kwamen we er meteen achter dat onze vlucht vertraging had dus zat er niets anders op dan wachten, en wachten, en wachten. Om het wachten toch wat aangener te maken besloten we de taxifreeshops af te schuimen op zoek naar een gepast drankje voor op den boot of om de nog vergeten spullen aan te schaffen. Gelukkig was er voor entertainment gezorgd op de luchthaven. Het personeel daar was zo vriendelijk geweest een grote exotische tsjilpvogel te installeren in één van de rieten zetels, en telkens er iemand passeerde maakte die een lawaai van jewelste. "Tsilp, Tsjilp, Tsjilp". We hebben ons krom gelachen met dat beest. Zijn naam was Marc, maar je mocht hem ook Marcske noemen want daar luisterde hij ook naar. Eén voorbijganger was er zo door gefascineerd dat het beestje zelfs op de video mocht. Langzaam maar zeker kwam dan toch het moment om in te stappen. De bagage even in de kastjes boven ons hoofd proppen en we were ready to go. Sommigen deden nog een poging om hun spullen toch maar bij hun te houden maar een vriendelijke stewardess verwees alle bagage naar bagagekastje nummer 7. Dit werd dan ook meteen in het belachelijke getrokken. "He jongens prop alles maar in kastje nummer 7". Nou die stewardess wist ook meteen wat voor vlees ze in de kuip (of vlieger) had. Gedurende de reis werd Piet gepromoveerd tot tv-reparateur. Hij nam dan ook een belangrijke taak op zich.

The Red Sea

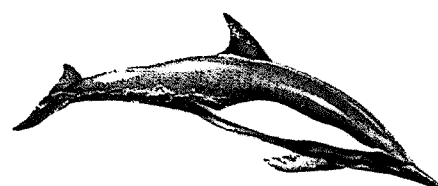
Af en toe gaf hij dat ding een goede dreun en dan speelde hij weer voor een tijdje. Na ongeveer 5 uur vliegen kwamen we eindelijk aan in Egypte waar het ongeveer een 35 à 40°C was. Op nog geen 5 minuten tijd plakten we allemaal van het zweet. Het was ondertussen rond 22.30 uur. De bagage werd op een hoop bovenop een jeep gedropt en wijzelf werden in een uit het stenen tijdperk overgehouden busje geïnstalleerd. Het was wel een moderne versie van die tijd want er lagen tapijtjes op de grond en de ramen waren voorzien van gordijntjes, net flower power "Yeah peace man". Razend enthousiast keken we uit naar het einde van de reis. And finally there she was de "King Mina I". Dit bleek best wel een groot en proper exemplaar te zijn dus dat was alvast een meevaller. Onmiddellijk kwam de crew aangesneld om onze bagage te schouwen. Die loopplank lag me niet echt maar gelukkig (?) stond er al een Egyptenaar klaar met zijn armen open om me op te vangen. Even kennis maken met de crew, spullen in de kajuit dumpen, en dan nog even met Jo en Freddy een wandelingetje gaan maken in Hurghada zelf op zoek naar wat goudwerk voor Frieda. Tussen die 2 mannen voelde ik me best wel op mijn gemak, maar op een gegeven moment wilden we de haven verlaten om richting Hurghada te wandelen en toen bleek daar opeens een metaaldetector te staan voor ieder die in en uit de haven wou. Een agent hield ons in de gaten toen wij hierdoor liepen en natuurlijk ging dat ding bij elk van ons flink tekeer. Na de agent nog even verzekerd te hebben dat wij geen bom bij ons hadden zetten wij onze tocht verder. Al iets minder op mijn gemak bleef ik vanaf dan braafjes tussen de 2 mannen lopen. Al die priemende blikken en dan nog om de 200m een jeep vol met militairen incl. geweer en kogelvrije vest, je zou al voor minder de shivers krijgen. Terug op de boot hadden de anderen het zich al gemakkelijk gemaakt. Het was een lange dag geweest en het duurde dan ook niet lang voor iedereen een slaappleats opzocht. Een deel van ons sliep op het dek en een deel sliep in de kajuiten. Doodmoe dacht ik nu wel in slaap te geraken maar Allah wilde het blijkbaar anders. Den een of den andere Egyptenaar had het in zijn bol gekregen om de deuren van den disco open te zetten. Alleen maar van dat Egyptisch gekakel, om zot van te worden. Om 3 uur 's nachts waren ze nog aan het kakelen. Dan maar het kussen over mijn hoofd getrokken, schaapjes tellen, proberen focussen op het regelmatig gesnurk achter me. Doch niets hielp. Dacht ik even in slaap te vallen dan viel er weer door de sterke wind een flesje om op tafel en dat ging zo maar door. Alée het kwam erop neer dat ik amper een uur of 2 slaap cadeau kreeg van Allah. Om 06.30 uur zat ondergetekende reeds van het mooie uitzicht te genieten ennnnnnn... van de stilte. (Den disco was uiteindelijk toch gesloten geraakt). Heerlijk en wat een mooi uitzicht. Ik kon het nog niet echt geloven maar nu zou het toch gebeuren. We gingen eindelijk zien waar elke beginnende duiker van droomt, het onderwatergebeuren van de Rode Zee. Eindelijk eens kijken of al die mooie verhalen wel echt waar zijn. Ondertussen begon er terug activiteit op de boot te komen. Gabi Roberts onze duikleidster arriveerde, en na een lekker ontbijt, waarbij de voor sommigen o zo nodige zeeziektepilletjes niet ontbraken, maakte men zich klaar om uit te varen. Op een gegeven moment stopte de boot zomaar ineens midden op zee juist naast een grote bruine plek. Het bleek het rif Shaab El Erg te zijn. Hier zou het gebeuren mijn allereerste Egyptische Rode Zee duik. De briefing werd door ons allemaal met argusogen gevolgd, ook wel vol ongeduld want als het aan mij lag konden de duik niet snel genoeg beginnen. Opschieten, die vissen wachten niet!! Herman bleek mijn buddy voor die dag te zijn. Der was namelijk een buddysysteem uitgewerkt zodat iedereen elke dag met een andere buddy dook. Het bleek telkens om een buddy met Rode Zee ervaring te gaan en 1 zonder. Uiteindelijk konden we dan toch te water. Mijn eerste gedachte was dat er maar weinig kleur was. Aan de hand van de verhalen die me verteld zijn had ik daar toch veel meer van verwacht. Het grote aantal vissen maakte echter heel veel goed.

Rode soldatennisjes en trekkervissen zwommen constant over en weer, een grote fluitvis bekeek ons van een afstandje, papegaaivissen aten ongestoord hun koraaldiner en dit alles terwijl de koraalduivel gracieus als een koning over het koraal schreed. Herman was al snel druk doende dit alles voor het nageslacht vast te leggen toen ik opeens geroepen werd. Ik had nog nooit een murene gezien en had voordien wel 3 keer tegen iedereen gezegd dat ik dat toch wel wou zien deze vakantie. Mijn buddy's waren het in ieder geval niet vergeten en kwamen me dan ook prompt halen toen de eerste zijn opwachting maakte. Het bleek om een klein lief wit mureentje te gaan dat even kwam kijken uit z'n holletje om te zien wie zijn rust aan het verstoren was. Een prachtexemplaar vond ik zelf. Nog volledig onder de indruk, want dat kon ik toch al van mijn verlanglijstje schrappen, ging de tocht verder. Een garnaal was druk bezig het huis van een gevlekte buisaal schoon te maken terwijl de buisaal in kwestie buiten op uitkijk stond om het middagmaal te vangen. We zwommen boven prachtige tafelkoralen, genoten van het gedartel van anemoonvisjes en namen de tijd om de trotse hagedisvisjes te bewonderen. Op een bepaald moment zag ik mijn buddy's als een speer richting een heel groot tafelkoraal zwemmen, er een grote kring rond maken en gefascineerd richting het tafelkoraal kijken. Wij daar dus ook naar toe en wat bleek, d'er zat me daar toch een joekel van een murene in de schaduw. Wauw dat was enen om U tegen te zeggen. Zeker anderhalve meter lang en een kop, ja als die zijnen bek eens een keer opentrok dan keek je tot in matusalem. Meneer (of Mevrouw) was op de wandel en vond het blijkbaar niet leuk dat wij zijn wandelingetje verstoorden. En ik was al zo happy omdat ik dat kleintje gezien had, nu wist ik echt niet meer hoe ik het had. Met moeite kon ik me dan ook bewegen verder te zwemmen, maar even later werd mijn aandacht getrokken door een mooie blauwgespikkelde pijlstaartrog die in het zand lag te fladderen. Zelfs een grote barracuda kwam even poolshoogte nemen. Al bij al schoot er van mijn wat ik zeker wou zien lijstje niet veel meer over. Nog juist een dolfijn, een schildpadje en een napoleonvis bleven op de lijst staan. Met een fantastisch gevoel kwamen we dan ook het water uit. Wat die schildpad betreft die kwam de volgende dag al aan de beurt. We lagen net voor anker op het rif Gobal Soraya toen er reeds een exemplaar onze boot kwam bekijken. Het lawaai deed hem echter snel verdwijnen maar wie weet zouden wij hem nog eens zien tijdens de duik. Ton en ik zouden die dag samen duiken en we ontdekten twee pyamanaaktslakjes die hun aan het vermenigvuldigen waren. Sommigen van ons hadden het geluk een grote adelaarsrog te zien voorbij zweven. Verder was Mr. And Miss Murene weer van de partij, de koraalduivels deden weer op zijn royaltisch en stoorden hun niet aan de hele grote scholen vis die hun koninkrijk rijk was. En dit alles terwijl een krokodilvis bezig was zijn middagslaapje te doen, althans zo leek het want veel leven zat er niet in in dat beest. Terug op de boot kwam de kapitein op de proppen met de viagra vis of zoals hij het noemde de two hours fish. Het bleek hier om het vlees te gaan van het één of andere schelpdier dat vissers gevangen hadden. Het zag er in ieder geval niet smakelijk uit. Verder zagen we tijdens de nachtduik 2 prachtige en best wel grote steenvissen. Zelfs met zo'n lelijke kop blijken het toch prachtige schepsels te zijn. Om die exemplaren te vinden moest je echter heel goed kijken, ze hebben de naam steenvis dan ook niet voor niets gekregen. De volgende dag stond ik ingedeeld bij Gyno en het plan was om 4 duiken te maken (waarvan 1 nachtduik). We waren nog niet lang te water toen er een grote "soepschildpad" lag te rusten op het rif en wonder boven wonder vond hij het helemaal niet vreemd dat er een schare duikers rond hem heen hing. Wij hadden dan ook al de tijd om hem te bewonderen. De hele reutemeteut van vissen passeerde weer de revue doch tussen al dat moois trok dit keer de bruine konijnvis mijn aandacht. Bij de 2de duik had ik de pech niet te kunnen klaren dus ik met Gyno terug naar boven.

Na een paar tevergeefse pogingen boven water te klaren besloten mijn oortjes toch nog een beetje mee te werken dus konden we zachtjes terug naar beneden. Om de halve meter klaren. Er kwam precies geen einde aan. Ongeveer halverwege begon Gyno teken te doen om naar beneden te kijken en ja hoor, daar zwom recht onder me door een schildpad. Van opwinding vergat ik weer te klaren maar die oortjes lieten me dat snel genoeg weten dus konden we spijtig genoeg niet achter die schildpad aan. Hij was dan ook weer snel verdwenen. Op deze plek bleken ontzettend veel fluitvissen te zitten. Er was veel begroeiing en het krioelde er van de kleine visjes. Opmerkelijk mooi vond ik de eitjes van de Spaanse danseres. Het lijkt wel net een rokje. De dame in kwestie heeft zich echter van de ganse vakantie niet laten zien. Al bij al een mooie plaats om te duiken en ik keek dus al uit naar de nachtduik van die avond. Nadat ik al de ganse dag met Gyno op duik geweest was werd de dag afgesloten met de beloofde nachtduik. Het zou een wrakduikje worden. Geen echt spectaculair wrak maar wel een wrak. Voor mij was het trouwens het eerste wrak dat ik zou gaan bekijken dus spectaculair of niet het maakte me eigenlijk niet uit. Ik had zoiets van een wrak is een wrak dus dat is mooi meegenomen. De anderen hadden dit wrak diezelfde middag al eens plat gedoken maar dat duikje had ik moeten overslaan op doktersadvies. Handig zo'n dokter aan boord. Ik begon me dus heel enthousiast klaar te maken terwijl de anderen d'r eigenlijk niet zo'n zin in hadden. Volgende uitroepen vlogen over en weer : "stom dat we hier weer op duiken ik had eigenlijk liever ergens anders geweest, er is niet veel te zien, dat wrak is niet vet hoor stel je er maar niet teveel van voor, 't is niet echt spectaculair nee, nou ja misschien zien we die napoleonvis wel terug van deze middag" enz..... Gabi gaf nog even een korte briefing waarin zij ons meldde dat er wel wat stroom zou kunnen zitten. Aan de oppervlakte stroomde het in ieder geval serieus. We zouden dus buddypaarsgewijs in het water springen zo rap we konden van de boot wegzwemmen en ons zo snel mogelijk naar de bodem laten zakken, misschien dat daar wat minder stroom zou zitten. Ik dus vol goede moed met Gyno het water in. Floep, daar ging mijn moed, recht met de stroming mee. Wat zeg ik stroming ? Nee hoor helemaal geen stroom, het leek meer op een vloedgolf. Vergat je 1 maal te peddelen dan werd je 20 à 30 meter terug achteruit gestuwd. Het was echt werken geblazen en het bleek serieus moeilijk te zijn om bij Gyno te blijven, voor je het wist was hij (of ik) riebebie. Gelukkig werkten we op dat punt goed samen dus echt kwijt zijn we elkaar nooit geweest. In de eerste minuten wel eens 5 meter uit elkaar maar voor de rest ging het prima. Toen we ons even aan de romp vastklampten om uit te blazen van onze poging om aan het wrak te komen zagen we een prachtig schouwspel. Het wrak zat vol, maar dan ook boordevol met een grote school vis. Prachtig gewoon. Je werd er gewoon stil van. Toen opeens verdween de vis en daalde een heel stel bontgekleurde menselijke vinvissen neer in de romp. Het was een gekrioel van jewelste. Armen, benen, het vloog naar alle kanten. Het leek wel een bokswedstrijd. In ieder geval een schouwspel dat sterk op mijn lachspieren werkte. Gyno deed op een bepaald moment teken om ook de romp in te gaan maar dat zag ik toch niet zo zitten. Ik zag nu al bont en blauw, visioenen van mij met een blauw oog kwamen dan ook prompt tevoorschijn. Ik deed dus teken om over de romp weg te zwemmen. Zogezegd zo gedaan. Wijle weg. Peddel peddel oef peddel zucht, ja nog een beetje, peddel peddel ja, ik ben der oefffff. Met 1 hand kon ik nog net de andere kant van de romp grijpen. Even uitzuchten en dan weer verder. Gyno keek even of ik het nog overleefde toen ik opeens pas echt tot leven kwam, Gyno Gyno begon te roepen en als een zot naast mijn hand begon te wijzen. Zat me daar toch op 10 cm van mijn hand een mooie en best wel heel grote schorpioenvis uit te rusten zeker. Een prachtexemplaar. Nu had ik me altijd wel bewust geweest van het feit dat je moet uitkijken wat je vastneemt (als je al iets vastneemt !) maar in deze duikomstandigheden was het gevaar eens zo groot.

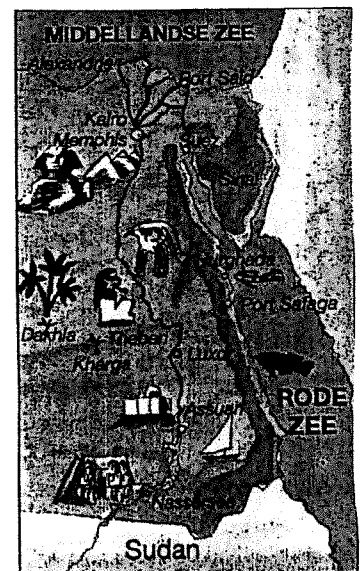
Ik ging dus nog beter opletten waar ik mij even vastgreep, en je moest het doen, dat was niet te vermijden. We hadden dan ook het geluk om diezelfde duik een grote giftige steennis te bewonderen. Wie hem gevonden heeft dat ben ik kwijt maar ik ben degene wel dankbaar dat ik terug de kans had zo'n prachtig schepsel te bewonderen. Ik had er nog al 2 gezien op een vorige nachtduik en toen heeft de sukkelaar die toen bij me was zeker een kwartier op mij moeten wachten doordat ik zo in de ban was van dat beest. Ik besloot Gyno dat toch maar niet aan te doen dus zwommen we redelijk rap terug verder (en dan bedoel ik na een korte tijd want vooruit komen was er niet bij als je tegen de stroom zwom). Op een bepaald moment hing Gyno op mij te wachten en de dees maar zwemmen en zwemmen en zwemmen, ik kwam echt niets vooruit. Tot ik de kans zag gelijk met Gyno zijn vinnen te geraken. Nog een korte krachtinspanning en hup grijp vast dat been. Het was een wonder dat Gyno er geen blauwe kuit van overhield. Dit werd echt een duik van zwemmen, uitblazen, kijken en weer uitblazen. Het rare was echter dat we best wel veel dingen gezien hebben. En dat, voor mijn gevoel toch, het best een geslaagde duik was. Weer een ervaring rijker begonnen wij aan de opstijging. Die avond bleven we zoals elke avond nog een beetje gezellig nakaarten. Verhalen en indrukken gingen dan ook vlot over de toonbank. Tussen het geroezemoes door vertelde Renate me dat zij en Annette slingers meegebracht hadden om de boot een beetje te versieren en om zo Jo zijn verjaardag niet ongemerkt voorbij te laten gaan. Rond 11.30 uur echter besloot Jo dat het toch maar tijd was om te gaan slapen. Wat nu? Ik dus mee naar beneden onder het mom dat ik licht nodig had om mijn spullen voor de nacht te zoeken en om natuurlijk zo lang mogelijk te treuzelen. Leek het maar zo of werd het ineens een pak drukker in die smalle gang? Jo had het in ieder geval niet in de gaten want die had het te druk met mij aan te manen wat sneller voort te doen. Hij wou nu echt wel eens gaan slapen. Klokslag 12 kwamen de buddy's dan ook prompt onze Jo halen. Meekomen gij. Een zelf in mekaar geknutselde verjaardagshoed werd naar boven getoverd en onder luid applaus bovenop zijn hoofd geplaat. Vergezeld van een speech werd zelfs een kaart en een heus cadeau tevoorschijn gehaald. Het gebeurt niet veel maar dit keer was hij echt sprakeloos. Je verjaardag vieren op de Rode Zee is op zich al speciaal maar om dit op deze manier met je vrienden te vieren maakt het er één om nooit meer te vergeten. De volgende morgen stonden Annette en Renate inderdaad vroeger op om de boot te versieren met slingers. Jo wist dan ook niet wat hij zag toen hij boven water kwam. We bleven dus nog lekker in de verjaardagsstemming. Achter de nachtduik van die dag mochten we na heel wat geheimzinnig doen van de crew eindelijk binnen in de eetzaal, en wat bleek, zij hadden ook nog een party op touw te hebben gezet. Compleet met 3 taarten, nog meer versiering, mooi gedekte tafels (incl. de Nederlandse Vlag op tafel), ennnn... natuurlijk lekker Egyptisch gekakel op de cassetterecorder. Op het menu van die avond stond dan ook taart met wijn en jenever. Na dit culinair hoogstandje werd er natuurlijk "Egyptisch" gedanst, gekletst en vooral gelachen. Probeer jij maar eens met zo'n hoop "2 emmertjes water halen" te zingen en dansen in zo'n kleine ruimte. Of de polonaise te doen. Ik kan je wel verzekeren je lacht je gewoon kreupel. Al bij al het werd een fantastische avond. Met deze avond kwamen we wel bijna aan het eind van onze vakantie. Nog 2 duikdagen te gaan. De laatste duikdag, terwijl iedereen beneden in de kajuiten aan het pakken was, stond ik nog lekker te genieten op het dek van het uitzicht (anders liep ik toch maar in Jo zijne weg) toen opeens één van de crewleden riep dat er een dolfijn richting onze boot zwom. En ja hoor een prachtexemplaar zwom recht op me af. In tweestrijd tussen blijven kijken of om mijn fototoestel lopen en de andere verwittigen besloot ik uiteindelijk toch het risico te nemen dat hij verdwenen was tegen de tijd dat ik terugkwam. Op no time stond iedereen op het dek, en ja hoor na een paar afschuwelijk spannende minuten kwamen er nog een stuk of 4 langs de boot gezwommen. In één woord PRACHTIG.

De meesten van ons hadden zich er al bij neergelegd geen dolfinen te zien deze vakantie. Nu was de vakantie gewoonweg volmaakt. Het wat ik zeker wou zien lijstje was blanco. Ik had zelfs een haai kunnen bewonderen en dat beest wou ik eigenlijk niet tegenkomen. Over haaien gesproken toen ik diezelfde dag met Jo het hoofd onder water had gestoken bleek er ook een blacktiphaai in onze buurt rond te zwemmen. Dit exemplaar was heel wat schichtiger dan de vorige en was dan ook vlug terug verdwenen. Ik vond het in ieder geval leuk voor Jo dat hij er ook één gezien had want op zich zijn het prachtige elegante dieren, spijtig dat ze soms gevaarlijk zijn. Ook speciaal was de grote doornenkroon die we vonden. Dit beest blijkt de schrik van alle koralen te zijn. Het is een soort zeester, bruin gekleurd met stekels op zijn rug. Hij kruipt over het koraal, zet zen buik uit op het koraal, zet een soort zuur af waardoor het koraal los komt en trekt zijn buik terug in. Hele velden koraal worden op deze manier opgegeten, en dat is dan ook de reden waarom je moet melden waar je zo'n doornenkroon gezien hebt aan je duikleider zodat ze dat dier professioneel weg kunnen komen halen. Haal alsjeblieft nooit zelf zo'n beest weg, want als je 1 of meerdere klein(e) stukje(s) laat hangen groeit er weer een nieuwe doornenkroon uit elk stukje dat blijft hangen. Het is een echte plaag geworden en hier dient dringend iets aan gedaan te worden, anders schieten er na een aantal jaren geen koralen meer over, dit aldus Gaby. De allerlaatste duik besloten Gaby en ik samen te doen. Een korteke (maximum 30 min.) en niet te diep om zo mijn do not fly tijd zeker niet te hoog te laten oplopen. Het werden uiteindelijk 40 minuten. Na nog even de polonaise met z'en twaalven te doen onder water (2 waren van fotografische en filmdienst) besloten we het zand af te schuimen op zoek naar ????? weet ik veel wat we zouden vinden. Toch bleek dit best wel veel te zijn. Heel wat heremietkreeftjes, gevlekte buisaaltjes, soort garnaltje, wormpjes enz... Als je goed keek bleek hier toch wel veel te leven. Onze aandacht werd getrokken door een leuk klein (ongeveer 10cm) visje. Je kan het vergelijken met een poot (heeft ook zo van die vleugeltjes op de zijkant van zijn lichaam) alleen had hij een rare reptielachtige kop met lange snuit en liep hij op kleine pootjes over het zand. Later bleek dit de fingered dragonet te zijn of zoals Gaby ze noemde drakenvisjes. Veel te snel werd het tijd om terug naar de boot te keren. De laatste duik zat erop. Een mooi einde van een fantastische duikvakantie. De allerlaatste dag hebben we doorgebracht in Hurghada zelf. We zijn praktisch de ganse dag wezen shoppen en zijn geëindigd met een koude duik in het zwembad van het hotel. De terugreis kon beginnen. Amper 1 uur voor we opstegen sloeg mijn computer om op "no do not fly time". Spijtig, nu was mijn excuus om wat langer te blijven verdwenen, dan maar mee naar huis. Op schiphol stond den buschauffeur ons al op te wachten en het was dan ook niet lang na aankomst dat we weer over Nederlandse wegen naar huis trokken. Het was 3.30 uur in de ochtend en je kon een speld horen vallen in de bus, zo stil was het. Armen en benen lagen/hingen verspreid in en over het gangpad. Iedereen had zijn knopje gewoonweg afgezet en bleek "Out of order". Even terug die accu opladen want die avond zouden we al weer (fit ?) meetrainen op de zwembadtraining.

Een fantastische vakantie, één om nooit meer te vergeten !!!!!

Mireille.

De duikreflex, wat is dat

Nederland is een waterland. Jarenlang vochten we tegen dit element. Dijken, gemalen, inpoldering, overstroming, zo is Nederland ontstaan. "Ik worstel en kom boven". Nog ligt meer dan de helft onder zeeniveau. Toch heeft water ook zijn aantrekkingskracht. In nog steeds groeiende mate trekken zwemmers, surfers, zeilers en natuurlijk duikers naar de waterkant. Naast het plezier wat men er aan beleeft, blijft toch altijd een gevaar aanwezig en dat maakt water, ondanks dat we niet zonder kunnen, tot wat het is: een natuurlijke vijand. Jaarlijks verdrinken 150.000 mensen over de gehele wereld, wat een 4% van alle dodelijke ongevallen betekent. In Nederland zelf zijn dat er 400-500 (Centraal Bureau Statistiek, Voorburg '79-'85). Van 1976 tot en met 1992 zijn er onder duikers 13 verdrinkingsgevallen geregistreerd (Werkgroep Ongevallen Registratie van de N.O.B.)

Wat gebeurt er nu wanneer iemand onvrijwillig te water gaat?

Wanneer iemand in het water valt, zal men op een tevoren te voorspellen wijze reageren. Het is voor iedereen belangrijk te weten hoe deze reacties zijn. Hierdoor zal degene, die te water raakt, beter weten wat hij wel en wat hij niet moet doen. Ook degene die hulp verleent zal in staat zijn de drenkeling zo snel mogelijk uit het water te halen en te zorgen voor een goede behandeling van deze drenkeling. Door de vaak aanwezige deining is iemand, die in het water ligt, niet goed te zien terwijl de grote stroomsnelheid die kan toenemen iemand snel laat afdrijven. Dit kan een uitgebreide zoekactie noodzakelijk maken. Het gevolg is ook dat de drenkeling gedurende een langere tijd in het water ligt. Omdat tussen de maanden oktober en juni de watertemperatuur niet boven de 11 C komt is de kans op onderkoeling van de drenkeling groot.

Reacties bij het te water raken.

Zodra hij het water raakt, zal hij door de schok van het koude water een zogenaamde kortdurende apnoe (koude douche-effect) krijgen, gevolgd door een reflectoire hyperventilatie: het naar adem snakken. Hierdoor is de kans aanwezig dat hij water in zijn longen zuigt (aspiratie). Het is voor hem moeilijk logisch na te denken. Door paniek of de reactie op de temperatuur van het water zal hij al gauw sneller gaan ademen. Het is voor hem onmogelijk dit te beheersen. Heeft iemand een zwak hart dan kan door deze reacties op het koude water een hartstilstand optreden. Ook kan er water in de longen komen doordat er water in zijn gezicht spat. De spierwerking gaat snel achteruit door de temperatuur van het water en hij heeft hierdoor al snel geen effectieve zwembeweging meer. Het zal voor de drenkeling moeilijk of onmogelijk worden te zwemmen en een toegeworpen touw of reddingsboei te pakken. Zijn hoofd dreigt onder water te zakken, waardoor de drenkeling in paniek raakt. Deze paniek bevordert de hyperventilatie, de vermoeidheid en het inefficiënt zwemmen. Door de koude wordt zijn bewustzijn aangetast. Het toeroepen van aanwijzingen heeft dan geen zin meer. Na verloop van tijd zal het slachtoffer door uitputting en bewusteloosheid onderdempelen. De drenkeling is nu in een vicieuze cirkel terechtgekomen, waaruit hij zichzelf niet meer kan bevrijden. Tijdens het onderdempelen treedt de duikreflex op.

De duikreflex:

De duikreflex is een reactie van het lichaam die kan optreden na onderdompeling in water. Wanneer het gezicht het water raakt, treedt een kortdurende verlangzaming van de hartfunctie op. Dit effect is sterker naarmate het water kouder is dan 20 C°, door angst en paniek, bij kinderen en neemt af naarmate de leeftijd toeneemt. Een sprong in ijskoud water kan zelfs een hartstilstand tot gevolg hebben. De hartfrequentie daalt met ongeveer 15% bij getrainde duikers en met 6% bij ongetrainden.

Ook bij inspanning zal de hartfrequentie dalen in eenzelfde mate als bij eenzelfde inspanning op de wal. Tevens daalt het stofwisselingsniveau. Het verbruik van de in het bloed aanwezige zuurstof daalt hierdoor. Gelukkig zijn er ook mechanismen werkzaam die de gevolgen van deze frequentiedaling enigszins teniet doen. De bloedvaten in de huid zullen zich bij aanraking met het koude water vernauwen en tegelijkertijd neemt het slagvolume van het hart toe. Bloeddruk en bloedsomloop komen hierdoor niet zo snel in gevaar. Naast de verlangzaming van de hartfunctie, daling van de stofwisseling en vernauwing van bloedvaten, treedt een verkramping van het strottehoofd en stembanden op waardoor er in eerste instantie geen water in de longen kan komen. De ademhaling kan hierdoor tijdelijk stoppen. In 10-15% van de verdrinkingsgevallen leidt dit tot een 'droge verdrinking'. Door het zuurstoftekort en andere processen ontstaat bewusteloosheid met stuipen of een hartstilstand met tenslotte de dood. Pas met de algehele verslapping daarna vullen de longen zich met water. Ook is het mogelijk dat het stijgende kooldioxydegehalte in het bloed de ademhaling prikkelt, waardoor de drenkeling water slikt met als gevolg een hoestreflex en overgeven. De reflexen zijn dus in eerste instantie levensreddend.

Bron.

- * E.H.B.D.O., Nederlandse Onderwatersport Bond;
- * Medische Aspecten van het Duiken A, Nationaal Duik Centrum;
- * Onderkoeling en verdrinking, R.G. van Kesteren GG/GD Utrecht;
- * Instructieboek voor instructeurs in rescusitatie door e.h.b.o.-ers, Oranje Kruis;
- * Handboek ambulance hulpverlening, C.A.E. Volckmann;
- * Accidental hypothermia and near drowning (Huet);
- * The professional divers handbook, Submex Ltd, David Sisman;
- * Leidraad voor de opleiding tot duikziekenverpleger, Koninklijke Marine;
- * Verdrinking en onderkoeling, P. Spek;
- * Eerste hulp bij duikongevallen, J. Geurts en R.A. van Hulst;
- * Instructieboek sportduiken, Nederlandse Onderwatersport Bond;
- * Instructieboek sportduiken voor 1* en 2*, Hans Heesakkers;
- * Diverse artikelen in eigen beheer;
- * Squeeze, Medische Commissie NOB.

Aanbevolen lectuur.

- * E.H.B.D.O., Nederlandse Onderwatersport Bond, i.s.b.n. 90.71922-04-9;
- * Onderkoeling en verdrinking, Dr R.G. van Kesteren, i.s.b.n. 90-5229-001-6/1989;
- * Eerste hulp bij duikongevallen, J. Geurts en R.A. van Hulst;
- * Squeeze, Medische Commissie NOB.

Kopij ingezonden door : "De Kopijbox"

Geschreven door: John Serton (duikteam "De Kaaiman)

ingezonden door: Mark Okkels (duikteam "De Kaaiman);

e-mail : okkels@iname.com

Lay out : Mireille - Bermuda Divers

Nieuwe film over natuurmonument

Nee, dit keer brengt hij niet twee parende zeekatten in beeld. Het zijn er ditmaal welgeteld vier, één vrouwtje en drie mannetjes. Bij aanvang heeft het nog iets romantisch, die twee verstregelde inktvisjes. En dat zich een tweede mannetje in het liefdesspel mengt, valt ook nog te aanvaarden. Maar de tolerantiegrens van het wijfje wordt overschreden op het moment dat zich nog een derde mannetje meldt. Het vrouwtje maakt zich los

uit de tentakels van haar belagers en verwijdert zich schielijk om elders haar eitjes 'weg te hangen'.

Het is een prachtbeeld uit de tweede Oosterschelde-film van onderwater-cineast Harmen van den Heuvel uit Biervliet. In zijn vorige film, 'Oosterschelde, meer dan water', bracht Van den Heuvel - in het dagelijks leven operator bij het chemieconcern Dow in Terneuzen - een kleine zestig verschillende dieren en diertjes in beeld.

pracht van de Oosterschelde

door Wout Bareman

Die eerste was een pure onderwaterfilm. Zijn tweede Oosterschelde-film is anders van opzet. Weliswaar voegt hij nog eens vijftig andere onderwaterdieren aan zijn 'verzameling' toe, maar er is ook aandacht voor de dingen, die boven water gebeuren. Voor de vogeltellers bijvoorbeeld, voor de gebruikers van de Oosterschelde - de mossel- en oestervissers - én voor de stormvloedkering in de monding.

Van den Heuvel: „Ik wil laten zien waarom die tien miljard gulden, die werd besteed aan de bouw van die pijlerdam, een hele goede investering is geweest. De Oosterschelde is een natuurmonument en dat ik wil ik met mijn beelden onderstrepen. Het is eigenlijk gek dat er nooit eerder zulke goede onderbouwde videofilms over dat unieke gebied zijn gemaakt. Ja, in de provinciale archieven zit ergens nog wel een film, maar die is sterk verouderd. Ik probeer met mijn beelden duidelijk te maken dat, wat we altijd in die natuurfilms op televisie zien - die beelden van tropische zeeën - hier heel dichtbij huis ook hebben. Maar je moet het wel willen zien natuurlijk.” „Je moet ervaring hebben met de dieren onder water, weten wanneer ze wat doen en hoelang ze daarmee bezig zijn. En je moet ze, zoals in het geval van die inktvissen, natuurlijk ook weten te vinden. Ikzelf zit het liefst aan de zuidkant van de Oosterschelde, zo tussen Wemeldinge en Kattendijke. Maar het Goese Sas

is m'n favoriete duikplek. Het is daar - en ook elders in de Oosterschelde - overigens nog ondoenlijk om zonder handschoenen te duiken. Er liggen bergen, echt bergen, wilde oesters, die creuses. De Oosterschelde komt momenteel ook om in de kreeften. Ze vreten elkaar zelfs op...”

'Oosterschelde in beeld', luidt de werktitel van de tweede videoproduktie van Van den Heuvel. Hij stak er tot nu toe 3000 werkuren in.

Harmen van den Heuvel heeft er inmiddels, sinds begin jaren negentig, anderhalf duizend duiken in de Oosterschelde opzitten. Hij duikt er al veel langer, vanaf de jaren zeventig.

„Als ik de beelden aan mensen laat zien, valt me op dat niemand de pracht van die Oosterschelde kent. Iedereen is verbijsterd. Ik duik al jaren in de Oosterschelde, weet dus wat voor prachtige dingen je er aan kunt treffen. In al die jaren heb ik niet echt kunnen constateren dat er veranderingen gaande zijn. Nee, ook niet na de bouw van de pijlerdam. Wel is er sprake van verschuivingen. Het ene moment kom je bijvoorbeeld de Elicia Viridus, een piepklein slakje, alleen bij Kattendijke tegen, een jaar later zit het overal en weer een jaar later zie je het nergens. Waar dat aan ligt? Tja... dat is voer voor biologen.”

Als Oosterschelde-kenner kan Van den Heuvel (43) zich erg druk maken over het 'vervolgingsbeleid' van de politie te water.

„Ik zal geen namen noemen, maar ik ken geuniformeerden die

duikers louter als stropers zien. Volkomen belachelijk.

Toegegeven, waarschijnlijk maakt een handjevol duikers zich schuldig aan het stropen van kreeften en ander materiaal, maar moet je in iedere duiker dan een stroper zien? Ik ben absoluut voorstander van een strenge controle, maar dan niet door mensen die ervan uit gaan dat iedere duiker met kwade bedoelingen het water in stapt. Maar wat ik nou zo gek vind, is dat een duiker nog niet eens een steen mag omdraaien, laat staan een dier mag aanraken, terwijl de boomkorsvissers straffeloos de ernstigste schade mogen aanrichten. Ik ken beroepsvissers die een hele lading kreeft aan wal brachten en met een stalen smoel verklaarden dat die afkomstig was uit de Noordzee. Mooi dat ze uit de Oosterschelde kwamen natuurlijk...”

Op de beeldbuis kronkelt een stelletje spookkreeftjes voorbij. Dat gebeurt op de tonen van musicus/componist Marc Verschelde uit Zaamslag. De tekst wordt gesproken door Anke Tanihatu, ook een Zeeuwse. Van den Heuvel: „Ik ben er best een beetje trots op dat m'n film een volledig Zeeuwse produktie is.” Half december komt de tweede Oosterschelde-film uit.

De kleedkamers

Hoi, ze hebben mij gevraagd om een stukje te schrijven voor de buddy.eerst had ik gedacht om over mijn duikvakantie te schrijven maar dat vind ik al te lang geleden. Dus heb ik besloten om over het volgende te schrijven: de kleedkamers. De laatste jaren is de opkomst van de trainingen redelijk groot. Gelukkig want dat wil zeggen dat goede trainingen gegeven worden (zowel in het zwembad als in de kantine aan de tap) Maar dat brengt wel het volgende probleem met zich mee, dat er in de kleedkamers veel volk is. Ik heb spijtig genoeg nog niet de eer gehad om in de vrouwen kleedkamer te mogen komen maar met de heren brengt dit wel de nodige problemen met zich mee. Namelijk het materiaal dat gebruikt wordt tijdens de les: flessen, automaten, trimjacs, enz. Die worden altijd in het midden van deze plaats gelegd; en je moet er eens opletten wat een plaats rovend iets wat dat wel is. Daarom zou ik het volgende willen voorstellen. De flessen, automaten en de trimvesten buiten deze kleedkamers te leggen zodat we een beetje meer plaats krijgen. Want straks krijgen onze aspiranten ook perslucht en dat wil zeggen nog meer persluchtsets. Laat ons dat nu samen eens proberen of we zo meer plaats krijgen in de kleedkamers. Ik wens jullie nog deze winter nog vele leuke vrijdag avonden en prettige feestdagen toe. De groetjes van Johnny

Een vrouw met gezag.

Bij de watervallen in het natuurpark op Hawaii vielen ervaren duikers vaak in als badwacht. Op koude dagen droegen ze een trui, waardoor het embleem op hun zwempak niet zichtbaar was en ze dus niet meteen als badwacht herkenbaar waren. Op een dag wilden 3 kleine jonges niet luisteren naar mijn collega Nancy die zei dat ze niet in het ondiepe gedeelte van het meer mochten duiken. "Van wie niet" vroeg een van de jonges brutaal. "Van mij niet" zei Nancy en tilde haar trui omhoog om het embleem te laten zien.

De 3 paar wijdgeopende ogen en de koeke lichte lings haar huid, deden haar op datzelfde moment beseffen dat ze haar natte zwempak al had uitgerokken!

DUIK-CD

Het is absoluut een van de hotste sporten van het moment: duiken. Boeken en tijdschriften verschijnen aan de lopende band en nu is daar dan ook een cd-rom waarin de aller-mooiste duiklocaties ter wereld worden besproken. „Duiken” heet dit schijfje natuurlijk. Hierop zie je hoe de duikgebieden er in Belize, Zakynthos, Maleisië, Zuid Afrika, Jamaica of Loch Ness uitzien. Behalve dat bevat deze cd-rom ook twintig videofilm-pjes van manta's, haaien, zeepaardjes en schildpadden. Bovendien vind je de meest interessante Internetsites op een rij. „Duiken” kost f19,95, draait op PC (windows 95) en een Mac. Info over verkoop-punten bij Diamond Soft b.v. 0591-668080.

Van: Under Pressure, <http://home.worldonline.nl/~underprs/>

Dit artikel mag alleen onveranderd en met bronvermelding van schrijver en vertaler geplaatst of verspreid worden.

Raak niet in paniek

Probeer wat er ook moge gebeuren het hoofd koel te houden in een bedreigende situatie.

Een aflevering van DR. Peter Bennett, geschreven de Alert Diver van Jan/Feb 1998 . Deze aflevering van de Alert Diver bevat een verhaal over paniek bij duikers. (Paniek: Hoe echt gevaarlijk is het voor duikers? van Karin Shilanski), een onderwerp waar mede naar aanleiding van statistieken nader op ingegaan dient te worden.

Met klem adviseer ik duikers zich beter te informeren over dit onderwerp. In een eersterangs boek uit Australië, getiteld "Diving Medicine for Scuba Divers" laten de schrijvers 2500 dodelijke ongevallen van sportduikers over een periode van 20 jaar de revue passeren. Het betrof ongevallen uit de Verenigde Staten, Australië en Nieuw Zeeland. De gemiddelde leeftijd van de duikers was 33 jaar, maar 10% was ouder dan 50.

Het is opmerkelijk dat 90% van deze duikers de dood vonden terwijl ze hun loodgordel nog om hadden. De helft van deze duikers had hun trimvest niet opgeblazen. Een kwart kwam pas aan de oppervlakte in moeilijkheden en 50% van deze duikers vond inderdaad aan de oppervlakte de dood.

Het belangrijkste is evenwel dat minstens 39% van de dodelijke ongevallen vergezeld ging van paniek en dat percentage zou volgens andere auteurs zelfs 80% kunnen zijn. Dit verklaart waarschijnlijk de vele dodelijke ongevallen die aan de oppervlakte plaatsvinden. In een panieksituatie denkt de hevig gestresste duiker slechts aan een ding: hoe kom ik zo snel mogelijk naar de oppervlakte. In zo'n situatie is de kans groot dat de duiker vergeet normaal te ademen, wat tot een luchtembolie kan leiden.

In onze jachtige wereld komen tegenwoordig angst, grote spanningen en zelfs paniekaanvallen steeds vaker voor. De oorzaken van paniek bij duikers zijn dezelfde: overdreven angst veroorzaakt een verlies aan zelfcontrole. Duikers kunnen het gevoel krijgen dat ze de controle over de situatie waarin ze zich bevinden aan het verliezen zijn en zijn niet in staat zich eruit te redden. Dit zorgt voor het begin van een vicieuze cirkel, die van paniek - toenemende vrees en angst kunnen de stress verder verhogen, wat nog meer vrees en angst geeft. Dat kan tot het irrationele besluit leiden om wat dat dan ook moge kosten, naar de oppervlakte te vluchten.

Mensen met een wat angstige persoonlijkheid zullen sneller in paniek raken. Een paar directe signalen van stress zijn: een versnelde ademhaling, oogpupilverwijding, geagiteerd zijn, frequente hortende bewegingen of het optreden van "verlamd van de schrik"

Een veelvoud van stressprikkelers kan de vicieuze cirkel van paniek oproepen. Bijvoorbeeld een slechte lichamelijke conditie, voorts als moeheid aan het eind van de duik een rol begint te spelen of wanneer er gevochten moet worden tegen een sterke stroming. Paniek kan optreden wanneer een duiker met een slechte conditie de boot niet kan vinden en nog maar weinig perslucht heeft.

Over het algemeen genomen is het falen van de duikapparatuur zelden de oorzaak voor de paniek, ofschoon er toch een aantal factoren van belang zijn zoals slecht onderhoud van de apparatuur met als resultaat dat er luchtverlies optreedt, of, veel te vaak voorkomend, overgewicht wat tot extra vermoeidheid en een slechte controle over het drijfvermogen leidt.

Verlies van een uitrustingsstuk, een zwemvlies, een masker of een duikcomputer, kan de stress aan de gang zetten. Slechte lucht- diepte- en tijdcontrole kan leiden tot het plotselinge besef terug te moeten keren naar de boot omdat er te weinig lucht is terwijl men nog onderwater is.

De omstandigheden kunnen bijdragen aan de mate van stress zoals een ruwe zee, sterke stromingen of een slecht zicht. Voor de duiker kan het zijn eerste nachtduik of zijn eerste diepe duik zijn. Vanuit een psychisch standpunt zijn er een aantal factoren die een rol kunnen spelen, zoals alcohol- en of drugsgebruik, de tabellen die diepte en tijd beperken, als er verlangd wordt buiten de grenzen van je eigen prestaties te gaan of een sterke afhankelijkheid van je buddy.

Hoe kunnen we dan toch ontsnappen aan deze vicieuze paniekcirkel? In de eerste plaats, zorg goed getraind en lichamelijk in een goede conditie te zijn. Zorg dat je goed bekend bent met de plaats waar gedoken wordt en met wat er van je verlangd wordt. Duik binnen de grenzen van je opleiding, ervaring en lichamelijke conditie. Als je paniek voelt opkomen, Stop dan, Rust uit en Denk na over wat er aan de hand is, waarom het optreedt en neem een besluit over de beste oplossing. Pas daarna dien je te Handelen. Is je besluit genomen naar de oppervlakte te gaan, doe dat dan langzaam - op een gecontroleerde manier en niet in grote haast. Als je denkt dat je te snel aan het opstijgen bent, vertraag dan en adem uit. Vergeet niet als je aan de oppervlakte komt, je trimvest op te blazen en je loodgordel af te werpen. Bij een noodgeval heb je daardoor een goed drijfvermogen en ben je beter in staat weer de boot te bereiken.

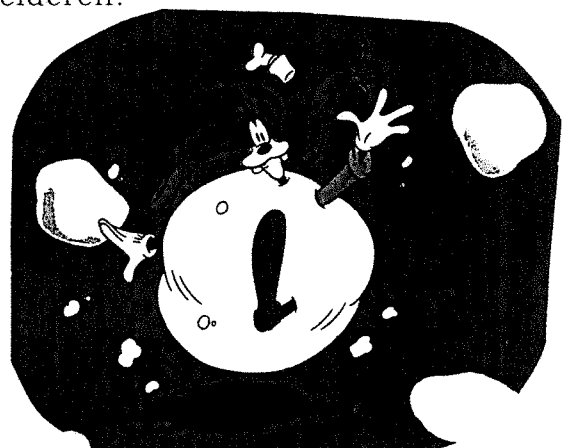
Als je de neiging hebt snel in paniek te raken, probeer dan elke duik te vermijden die stress kan oproepen en duik met buddy's die je goed kent en die je kunnen helpen in een angstige situatie.

Wat er ook moege gebeuren, probeer niet in paniek te raken.

Getekend DR. Peter Bennet. Vertaling C.J. van Gelderen.

Ingezonden door : De Kopijbox

Lay out : Mireille Laermans

Het zeepaardje

Het zeepaardje is één van de sierlijkste leden van de zeenaaldenfamilie. Het diertje ziet eruit als een schaakstuk, zwemt rechtop en ontloopt zijn vijanden door de kleuren van waterplanten aan te nemen.

In de Golf van Mexico leeft het kleinste zeepaardje aller tijden, het dwergzeepaardje, en dit kleine hummeltje is amper 2,5cm groot. Het grootste vindt men in de Indische Oceaan. Dit exemplaar wordt 25 cm. Voor de rest van de familie varieert de grootte zich hiertussen.

Zeepaardjes vindt men gewoonlijk op met zeewier bedekte zeebodems van warm ondiep water. Veel soorten houden zich op in slikkerige of zanderige gebieden, sommige leven daarentegen liever tussen koralen, sponzen en takken van mangroven. In ieder geval treft men ze aan in de buurt van waterstromingen omdat ze daar zeker zijn van voldoende plankton dat hun hoofdvoedsel vormt. Om niet door de stroming meegesleurd te worden slingeren ze hun staart om de stengels van planten. Speciaal voor dit doel is hun staart aangepast om te grijpen. Ze zweven rechtop in het water en gebruiken hiervoor hun rugvin die ongeveer 35 keer per seconde beweegt.

Zeepaardjes zijn voortdurend aan het eten. Zij voeden zich met plankton en andere kleine zeedieren zoals visjes. Zeepaardjes kunnen hun ogen onafhankelijk van elkaar bewegen, zodat ze voorbij zwemmende prooidiertjes kunnen beloeien zonder zich door een beweging te hoeven verraden. Zodra een prooi binnen hun bereik komt happen ze bliksemsnel toe of zuigen ze hen van een afstand van soms 3 centimeter op.

Het zeepaardje misleidt zijn vijanden met behulp van zijn lange huiduitsteeksels en de mogelijkheid van kleur te veranderen zodat hij nauwelijks opvalt tussen de waterplanten in zijn leefomgeving.

De paring bij zeepaardjes geschiedt bij volle maan en heeft in tropische wateren gans het jaar plaats en in koelere wateren in het voorjaar en de zomer. Het mannetje heeft de verantwoording voor het broedsel. Tijdens de hofmakerij pronken ze enige dagen met steeds wisselende kleur en maken ze klikkende geluiden door met hun kop te knikken. Tot slot perst het wijfje haar eieren in de broedbuidel aan de buikzijde van het mannetje. Na de bevruchting ontwikkelen zich hierin de eieren. Het mannetje produceert een speciale voedingsvloeistof voor de embryo's. De jongen komen gewoonlijk na 14 tot 28 dagen uit, afhankelijk van de watertemperatuur. Na de broedtijd verlaten de jongen zwemmend de buidel.

Er is weinig bekend over het aantal zeepaardjes maar kreeftenvissers vangen er soms duizenden bij volle maan als de diertjes zich verzamelen om te paren. Kreeftenvissers zijn ook verantwoordelijk voor de verstoring van de zeebodem en de daar aanwezige vegetatie waarin het zeepaardje leeft.

R. VAN WESEMAEL b.v. Chemicaliën
Zoutestraat 109, 4561 TB HULST - Postbus 247, 4560 AE HULST
Tel. 0114-314853
fax 0114-319555

LAST VAN VREEMDE BEESTJES IN DE TUIN

ONVERWOESTBAAR ONKRUID

OF ANDERE PLAGEN ?

KOM DAN LANGS VOOR EEN PRIMA EN GEDEGEN ADVIES

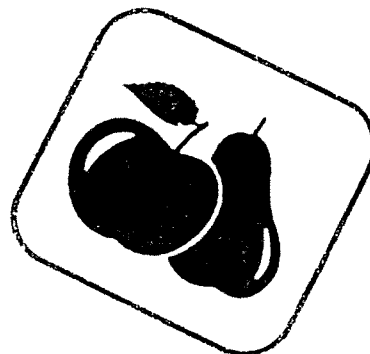
GEWASBESCHERMING HUIS EN TUIN

BESTRIJDINGSMIDDELEN

MESTSTOFFEN

POTGROND

SPUITEN EN ADEMBESCHERMING

OOK KUNNEN WIJ VOOR U VERZORGEN KEURING VAN BRANDBLUSSERS

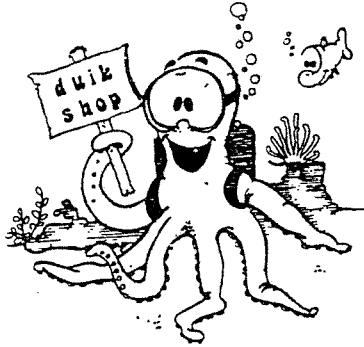
NIEUW HET KEUREN VAN DE DUIKFLESSEN .

En vergeet niet :

THE WORST DAY DIVING IS STILL BETTER THAN THE BEST DAY WORKING !

DUIKSHOP „OKTOPUSSY“

Frans en Rachèl Meijaard

Wilhelminastraat 43, WEMELDINGE

Telefoon/Fax 0113-622260
vanuit België: 0031113-622260

Het beste adres voor:

Scubapro
Spiro Techniek
Mares
Suunto
Sea & Sea
Uwatec
Ikelite

FLESVULLINGEN - FLESKEURINGEN
AUTOMATENSERVICE
VAKKUNDIGE ADVIEZEN

(Wij zijn de gehele week geopend,
behalve woensdag.)

Café de Schelde

HET GEZELLIGSTE CAFÉ VOOR
„APRÈS-PLONGEE“

Diverse Belgische bieren

ONZE SPONSORS ZIJN:

Duikschool Hulst

Frits Coenen
N.O.B. instr. nr. 1933

Sportlaan 16
4561 KZ Hulst
0114 - 314245
06 - 55758727

Tridacna

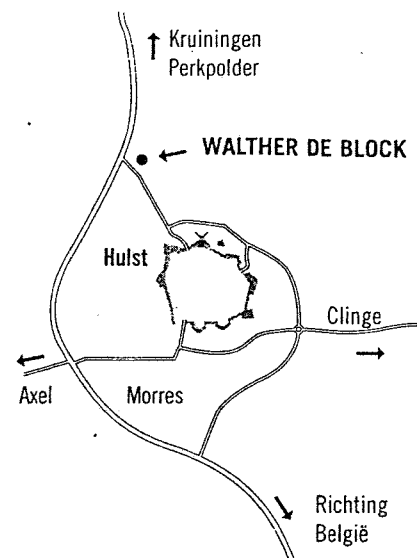

Kerstman, als je nog duikhorloges moet inslaan
Ik heb dit bij Tridacna al gedaan
Maar liefst 20 % korting de hele maand lang
ben vlug, anders zijn ze op ben ik bang
Sinterklaas

*Bij ons kunt u dagelijks "buitengewoon".
genieten van een grenzeloos assortiment
kampeer- en buitensportartikelen.*

*De buitensport- en tentenspecialzaak van
Zuidwest Nederland en Vlaanderen.*

Open maandag t/m donderdag van 10 tot 18 uur
vrijdag van 10 tot 20 uur
zaterdag van 10 tot 17 uur
zondag van 13 tot 18 uur

VOF Walther De Block
Oude Zoutdijk 2 - 4
4561 HP Hulst
Tel. 31 (0) (114) 31 20 58

Installatiebedrijf

VAN BUNDER & VAN DAMME

Europaplein 18 - 4561 KT Hulst
Postbus 19 - 4560 AA Hulst
Tel. 0114-315144 Fax 0114-315188

Centrale verwarming
Gas- en Waterinstallaties
Lood- en zinkwerk
Dakbedekking
Service en onderhoud

DUIKCENTRUM AEGIR

MARES

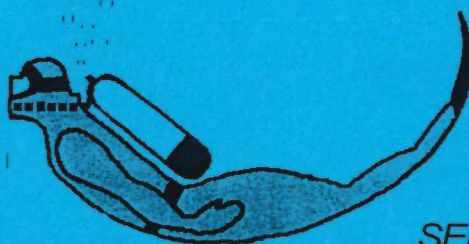
CRESSI

SCUBAPRO

SPIRO

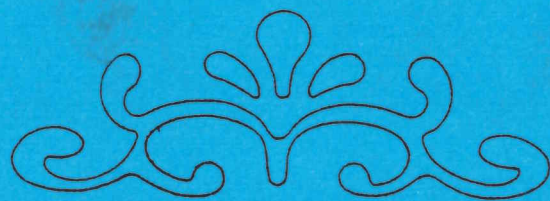

*SERVICE . REP.
DUIKPAKKEN.
DROOGPAKKEN.
eigen werkplaats voor: AUTOMATEN. ENZ.*

OPENINGSTIJDEN: *Maandag van 12.00 tot 18.00
Dinsdag van 10.00 tot 18.00
Woensdag van 10.00 tot 18.00
Donderdag van 10.00 tot 19.00
Vrijdag van 10.00 tot 18.00
Zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur*

HAVENSTRAAT 34a 6171 EE STEIN

TEL: 046-4333894 FAX: 046-4336390

Bar - Rest.

DE DRIEHOEK

☛ feesten

b.b.q's

☛ Party's

☛ gourmetten

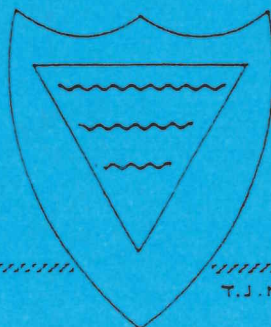
☛ koude buffetten

☛ warme hapjes

☛ div. bieren

kreekzoom 2

☎ 0114-311214

T.J.M.R.